

KEMI-TORNION AMMATTIKORKEAKOULU

Tuottaja – lähetystä vai tekijää varten

Millaisena tuottaja näkee ja kokee oman työnsä YLE Etelä-Savon Radion
aamussa ja päivässä ja millaisena se näyttäytyy tekijöille

Maija Hirvilampi

Kulttuurialan opinnäytetyö
Viestinnän koulutusohjelma
Medianomi (AMK)

TORNIO 2010

TIIVISTELMÄ

Hirvilammi, Maija 2010. Tuottaja – lähetystä vai tekijää varten Millaisena tuottaja näkee ja kokee oman työnsä YLE Etelä-Savon Radion aamussa ja päivässä ja millaisena se näyttää tekijöille

Opinnäytetyö. Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu. Kulttuuriala. Viestinnän koulutusohjelma. Sivuja 55. Liitteet 2.

Opinnäytetyössä tutkin tuottajan työtä käyttäen esimerkkinä YLE Etelä-Savon Radiota. Tutkin ja perehdyn siihen, onko tuottaja lähetystä vai tekijää varten. YLE Etelä-Savon Radiossa on aamussa ja päivässä omat tuottajansa ja tutkin, kuinka he kokevat oman työnsä ja millaisena heidän työnsä näyttää toimittajille.

Tuottajan työ muuttuu ja kehittyy jatkuvasti. Uusien välineiden oppiminen luo lisää paineita työelämään. Ylessä on haluttu kiinnittää yhä enemmän huomiota netin tekemiseen, ja tuottajille on tullut lisää uutta osattavaa netin tuottamisen myötä. Tuottajan tulee hallita esimerkiksi niin netin tuottaminen, etukäteissuunnittelu, on air -tuottaminen kuin palautteen antaminenkin. Lisäksi tuottajalla tulee olla monia muita erilaisia ominaisuuksia, joista on hyötyä tuottajan työssä. Työssäni selvitän, kuinka tuottajat itse kokevat suoriutuvansa erilaisista osa-alueista ja mitä mieltä toimittajat ovat onnistumisesta.

Opinnäytetyöhöni valitsin kvalitatiivisen eli laadullisen tutkimusmenetelmän, sillä tällaiseen aiheeseen sopii paremmin muutama syvälinen haastattelu kuin se, että olisin kyselykaavakkeella kartoittanut useamman kymmenen ihmisen tietoja. Opinnäytetyötäni varten olen haastatellut YLE Etelä-Savon Radion toimittajia (7 kpl) ja tuottajia (4 kpl) sekä seurannut itse harjoittelussa ollessani tuottajien työskentelyä. Lisäksi käytän lähteinä useita tuottamiseen ja radiotyöhön liittyviä teoksia, joista tärkein on Bertlingin, Rantalan ja Saksalan kirjoittama Tuottajan työ -kirja (2007).

Haastatteluissa tuottajat sekä toimittajat mielsivät tuottajan olevan esimiesasemassa. Tuottajan tärkeimmiksi tehtäviksi muodostuivat etukäteissuunnittelu ja juttujen, netin ja on airin tuottaminen. Tuottajalta kaivattiin palautetta, mutta tämän osa-alueen kaikki kokivat jäävän liian vähälle huomiolle. Myös kiire vaikutti sekä etukäteissuunnitteluun että palautekeskusteluihin. Tärkeänä tuottajalle pidettiin hyvää yleissivistystä, ihmishuuhdetaitoja sekä vinkkimiehiä ja -naisia. Sekä tuottajat että toimittajat näkivät tuottajan roolin hyvin samanlaisena. Eroja oli lähinnä eri persoonien tyyliä tehdä ja siinä, mihin he olivat oppineet. Osa kaipasi enemmän tukea studioon ja toinen vuorostaan suunnitteluun. Tuottajan tehtäväksi jääkin löytää sopiva toimintatapa jokaisen toimittajan kohdalla tukeakseen häntä parhaalla mahdollisella tavalla.

Asiasanat: tuottaja, YLE, maakuntaradio, netti, etukäteissuunnittelu, palautteenanto

ABSTRACT

Hirvilammi, Maija 2010. Producer – for the program or for the journalist. How does the producer see and feel about his job in YLE Etelä-Savo Radio's morning and day and how does the journalist see it?

Bachelor's Thesis. Kemi-Tornio University of Applied Sciences. Business and Culture. Degree Programme of Media Arts. Pages 55. Appendices 2.

In my diploma work I analyse the producer's work using YLE Etelä-Savo Radio as my example. I analyse and explore if the producer is for the broadcast or for the journalist. In the YLE Etelä-Savo Radio's office they have their own producer for the morning and day programs. I analyse how the producers feel about their work and how the journalists see producers' work.

The producer's work changes and develops all the time. Learning new equipment makes more pressure to the working life. In Yle they want to concentrate more on the Internet and the producer has to learn more constantly because of the Internet. The producer has to manage for example producing for the Internet, upfront planning, on air producing and feedback. In addition, the producer has to have many other qualities which are beneficial in the producer's work. In my Thesis I analyse how the producers feel they can manage in these different sectors and what journalists think about producers' success.

I use in my Thesis qualitative analysis method because in my case a few deep interviews are better than many questions in form to be asked from tens of people. For my Thesis I interviewed YLE Etelä-Savo Radio's journalists (7) and producers (4) and observed during my traineeship period producers' work. I also use as my source many books dealing with producing and radio work. The main books are Bertling's, Rantala's and Saksala's written book *Producer's work* (2007).

In the interviews both producers and journalists thought that the producer is the boss. In the interviews people reported that the producer's main tasks are upfront planning, Internet producing and on air producing. They also needed feedback from the producer. However, they all think that they get too little feedback. They think that rush impacts on the upfront work and feedback discussions. Important issues for the producer are also general knowledge, human relation talents and persons who give them tips and information. Producers and journalists see the producer's role very similar. There were differences only between how persons do things and how they have learned to do them. Some people need more help in the studio and some other in the upfront planning. In sum, the producer's work is to try and find the right way to work with each journalist in the best possible way.

Keywords: producer, YLE, provinceradio, Internet, upfront planning

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

1 JOHDANTO	6
2 YLEISRADIO LYHYESTI	7
2.1 Historia	7
2.2 Faktaa Yleisradiosta	7
2.3 Ylen palvelut.....	8
2.3.1 Yleisradion tarjoamat radiopalvelut	8
2.3.2 Muita palveluita.....	9
2.3.3 Uusia palveluita.....	9
3 MAAKUNTARADIOT	11
3.1 Faktaa maakuntaradioista	11
3.2 YLE Etelä-Savon Radio	11
4 RADION TUOTTAJA.....	12
4.1 Mitä tuottaja tekee?.....	12
4.2 Mitä hyvältä tuottajalta vaaditaan?	15
4.3 Tuottajan työ uusissa palveluissa.....	16
5 TUOTTAJAN TOIMENKUVA YLE ETELÄ-SAVON RADIOSSA.....	18
5.1 Tuottaja YLE Etelä-Savon Radiossa.....	18
5.2 Tuottajan päivärytmi YLE Etelä-Savon Radiossa	19
5.2.1 Aamutuottaja	19
5.2.2 Päivätuottaja.....	19
5.2.3 Uutispäällikkö	20
5.3 Tuottajan toimenkuvan päivitys.....	20
5.4 Tuottajan uusia haasteita: Mihin kiinnittää huomiota uudessa välineessä?	22
6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	23
6.1 Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä	23
6.2 Teemahaastattelu – puolistrukturoitu haastattelu.....	24
6.3 Havainnointi osana tutkimusta.....	25
6.4 Tutkimussuunnitelma ja aikataulu	26
6.5 Tutkimusongelma ja –kysymykset.....	26
6.6 Tutkimuspaikka ja teemahaastattelut.....	27
6.7 Tutkimusaineiston keruu ja käsittely.....	28
7 TUOTTAJIEN KOKEMUKSET TUOTTAJAN TYÖSTÄ.....	30
7.1 Tuottajan asema ja rooli työyhteisössä.....	30
7.2 Työssä tarvittavat taidot ja ominaisuudet sekä työtehtävät	31
7.3 Työn haastavuus ja kiireen vaikutus tekemiseen	34
7.4 Tuottajaksi kehittyminen ja oppiminen	36
8 TOIMITTAJIEN KOKEMUKSET TUOTTAJAN TYÖSTÄ.....	38
8.1 Tuottajan asema ja rooli työyhteisössä.....	38
8.2 Tuottajan tehtäviä.....	39
8.3 Tuottajilta vaadittavia taitoja	41
8.4 Tuottaja ja lähetyksen tekeminen toimittajien silmin.....	42

8.5 Tuottajien onnistuminen	43
8.6 Palautteen saaminen ja antaminen	46
8.7 Tuottajien ja toimittajien näkemyksien kohtaaminen	48
9 TUOTTAJAN TYÖN NÄKYMINEN TYÖHARJOITTELIJALLE	50
9.1 Tuottajan vastuu ja ideointi.....	50
9.2 Työntekijöiden ohjeistaminen ja palautteen antaminen	50
9.3 Kokoukset ja johtaminen	51
10 POHDINTA.....	53
LÄHTEET	56
LIITTEET 1 - 2	60

1 JOHDANTO

Useimmiten tuottajan mielletään työskentelevän elokuva-alalla tai televisioon liittyvien töiden parissa. Radion tuottajan työ on monelle vielä aika tuntematon käsite. Eikä ihme, sillä tuottajan toimenkuva muuttuu radiossa jatkuvasti. Viimeksi syksyllä 2009 Ylellä muokattiin tuottajan toimenkuvaa vastaamaan paremmin nykyhetken tarpeita. Ylellä tehdyn uudistuksen myötä on haluttu korostaa netin tärkeyttä. Maakuntaradiossa toimivien aamu- ja päivätuottajien toimenkuvaan lisättiin uudistuksessa netin tuottaminen.

Vasta tapahtunut muutos tuottajan työssä herätti mielenkiintoni ja YLE Etelä-Savon Radiosta tulleen vinkin ansiosta päätin lähteä tutkimaan tuottajan työtä hieman tarkemmin. YLE Etelä-Savon Radiossa tuottajia on kaksi. Aamua klo 6.30–10.30 tuottaa oma tuottajansa ja päivää klo 10.30–17.00 omansa. Omana ajankohtanaan he ovat vastuussa ulostulevasta ohjelmasta musiikkeineen, toimittuine ohjelmineen ja juontoineen. Työpäivän aikana he suunnittelevat, ohjaavat ja opastavat toimittajia. Tuottajan työ on monipuolista ja vaativaa. Haen työssäni vastauksia esimerkiksi seuraaviin kysymyksiin: Onko tuottaja lähetystä vai tekijää varten? Miten päivän ja aamun tuottajaroolit näkyvät itse tuottajalle ja kuinka toimittajakunta kokee tuottajan työn? Millaiset asiat tuottajan työssä ovat tuottajien ja vuorostaan toimittajien mielestä tärkeimpiä ja kuinka tuottajat ovat niistä suoriutuneet?

Tutkimukseni pohjana käytin harjoittelupaikkaani, YLE Etelä-Savon Radiota. Oman tarkkailun lisäksi sekä tuottajien että toimittajien haastattelut toimivat tutkimukseni pääasiallisena pohjana. Myös Bertlingin, Rantalan ja Saksalan kirjoittama Tuottajan työ -kirja (2007) on ollut yhtenä suurimpana lähteenä tuottajan työtä tutkiessani ja hahmottaessani.

Työstäni toivon olevan apua YLE Etelä-Savon Radiolle ja miksei muillekin maakuntaradioille. Toivon työni auttavan hahmottamaan sitä, millaisena tuottajat ja toimittajat tuottajan työn kokevat ja kuinka ajatukset kohtaavat. Lisäksi toivon työni antavan myös tietoa, missä asioissa on onnistuttu ja missä olisi vielä parantamisenvaraa.

2 YLEISRADIO LYHYESTI

2.1 Historia

Yleisradio on perustettu vuonna 1926 ja ensimmäiset lähetykset alkoivat vuonna 1928. 1950-luvulla Suomeen tuli ULA-asemaverkko ja kaapelitelevisiota kokeiltiin ensimmäisen kerran. Lisäksi ensimmäinen julkinen televisiolähetys Suomessa lähetettiin Teknillisen Korkeakoulun sähkölaboratoriosta. Radiot kasvattivat jatkuvasti suosiotansa ja miljoonas radiolupa lunastettiin 1950-luvulla. Yleisradio aloitti vuonna 1957 television koelähetykset ja vuonna 1958 se aloitti säännölliset televisiolähetykset nimellä Suomen Televisio. (YLE Viestintä 2010a.)

Teknilliset väri-tv-koelähetykset aloitettiin 1960-luvulla ja 70-luvulla pääkaupunkiseudulla aloitti toimintansa Suomen ensimmäinen paikallisradio, Ylen aikainen. 1980-luvulla käynnistyi teksti-tv-toiminta. Myös yhteistyö Suomen ja Ruotsin välillä kasvoi. Ruotsista välitettiin ohjelmia Suomeen ja Suomesta Ruotsiin. (YLE Viestintä 2010a.)

Ylen ulkomaanlähetyksiä, Radio Finlandia alettiin lähettää satelliitin kautta 1990-luvulla. Yle jakoi myös ohjelmansa kolmelle eri kanavalle, Radio Ylen Ykköselle, Radiomafialle ja Radio Suomelle. 2000-luvulla siirryttiin digiaikaan ja samalla toimintansa aloittivat kanavat YLE24, Teema ja FST. Myös radiokanavat kokivat uudistuksia, kun Radio Ylen Ykkönen muuttui YLE Radio 1:ksi, Radiomafia YleX:ksi ja Radio Suomi YLE Radio Suomeksi. (YLE Viestintä 2010a.)

2.2 Faktaa Yleisradiosta

Yleisradio on julkisen palvelun yritys. Se on maan kattavin viestintäyhtiö ja se lähettää ohjelmaa Hangosta Utsjoelle. Laajan kattavuuden lisäksi Yleisradio pyrkii luotettavaan uutisvälilykseen ja tarjoamaan paljon lastenohjelmia sekä kulttuuri- ja opetustarjontaa. Yleisradio myös välittää paljon erilaisia urheilutapahtumia. (YLE Viestintä 2010b.)

Yleisradion toiminta rahoitetaan pääasiassa kansalaisten maksamalla tv-maksulla. Tv-maksujen avulla kaikille kansalaisille taataan yhtäläinen mahdollisuus kuluttaa Ylen

tarjoamia palveluita. Tulevaisuudessa nykyään käytössä oleva tv-maksu poistuu ja tilalle tulee kaikille pakollinen mediamaksu. (YLE Viestintä 2010b.)

Yle tavoittaa hyvin kansalaiset. Esimerkiksi vuonna 2009 Ylen tv-kanavat tavoittivat viikoittain 87% (Finnpanel 2010.) ja viimeisimmässä Kansallisessa Radiotutkimuksessa maaliskuusta – toukokuussa 2010 Ylen radiokanavat tavoittivat 62% suomalaisista. (Finnpanel 2010.)

Yleisradion toimintaa määrittelee Laki Yleisradio Oy:stä ja Ylen pääomistaja on Suomen valtio. Ylen toiminnan ylin päättävä elin on eduskunnan valitsema hallintoneuvosto. Tällä hetkellä Ylen toimitusjohtajana toimii Lauri Kivinen. (YLE Viestintä 2010c.)

2.3 Ylen palvelut

Yleisradio tuottaa ohjelmistoa ja sisältöpalveluja niin radioon, televisioon, mobiililaitteisiin kuin nettiin. Televisio ja radio ovat tärkeimpiä välineitä, mutta netin käyttö ja merkitys kasvavat jatkuvasti.

Muiden medioiden lisäksi suomalaiset viettävät edelleen paljon aikaa television äärellä. Vuonna 2009 suomalaiset katselivat televisiota keskimäärin 2 tuntia ja 50 minuuttia päivässä (2 t 57 min vuonna 2008). Ylen kanavien (YLE TV1, YLE TV2, YLE Teema ja YLE FST5) katseluun käytetyn ajan osuus vuonna 2009 oli 43,7 prosenttia (44,5 % vuonna 2008). (YLE Viestintä 2010b.)

Vuonna 2009 suomalaiset kuuntelivat radiota keskimäärin 3 tuntia ja 11 minuuttia päivässä (3 t 15 min vuonna 2008). Ylen kanavien osuus tuosta ajasta oli 52 prosenttia. Radiokanavia Ylellä on kuusi ja lisäksi 20 maakuntaradiota sekä muita alueellisia radiokanavia ja -palveluita, joista osa välitetään myös tv:n kautta. (YLE Viestintä 2010b.)

2.3.1 Yleisradion tarjoamat radiopalvelut

Yle tarjoaa myös radiopalveluita. YLE Radio 1 keskittyy kulttuuriin ja taiteeseen. Kanavan musiikki ulottuu klassisesta ja hengellisestä jazziin ja maailmanmusiikkiin. YleX

on suunnattu enemmän nuoremmalle väestölle. Pop- ja rockmusiikkia soittavaa lähetysvirtaradiota täydentävät musiikin erikoisohjelmat, huumoriohjelmat sekä omat uutiset. YLE Radio Suomi on vuorostaan valtakunnallinen ja alueellinen uutis-, palvelu- ja kontaktikanava, jossa on paljon esillä urheilua. Kanavalla kuullaan paljon kotimaista ja ulkomaista iskelmää sekä aikuisrockia ja nostalgiapoppia. Kanava lähettää myös viranomaistiedotteita kuten merisäätä. YLE Puhe on nimensä mukaisesti puheradio. Oman ohjelman lisäksi se tarjoaa muiden Ylen kanavien puheohjelmia ja arkistoituja ohjelmia. (YLE Viestintä ja markkinointi 2010b.)

YLE Radio Vega on ruotsinkielinen kanava. Se on valtakunnallinen ja alueellinen uutis- ja ajankohtaiskanava. YLE Radio Extreme on vuorostaan ruotsinkielinen nuorille suunnattu musiikkipainotteinen kanava. Yle lähettää digitaalisessa tv-verkossa Ylen Klasista sekä vieraskielisiä ohjelmia tarjoavaa YLE Mondo. YLE Radio Finland välittää ohjelmia ulkomaille. (YLE Viestintä ja markkinointi 2010b.)

2.3.2 Muita palveluita

Ylellä on YLE Radio Suomen yhteydessä 20 maakuntaradiota, jotka välittävät omalle alueelleen paikallisia uutisia ja ajankohtaisohjelmia. Lisäksi Lapissa toimii saamenkielinen radio. (YLE Viestintä ja markkinointi 2010a.)

Radio Suomen maakuntaradiot tuottavat lisäksi alueellisia tv-uutisia. Uutisia tarjotaan kahdeksalla eri alueella: Hämeen uutiset, Itä-Suomen uutiset, Kaakkois-Suomen uutiset, Keski-Suomen uutiset, Lounais-Suomen uutiset, Pohjanmaan uutiset, Pohjois-Suomen uutiset ja Uudenmaan uutiset. Alueelliset uutiset lähetetään arkipäivisin TV2:ssa klo 19.00 ja ne on mahdollisuus katsoa myös netin kautta. (YLE Viestintä ja markkinointi 2010a.)

2.3.3 Uusia palveluita

Ylessä pyritään olemaan jatkuvasti ajan hermoilla ja halutaan tarjota paljon erilaisia palveluita. Ylen nettisivuja kehitetään jatkuvasti käyttäjäystävällisemmiksi. Netin käyttäjien määrät kasvavat ja netti halutaan mielenkiintoiseksi ja toimivaksi. Yle tarjoaa jo

nyt laajan palvelun Elävän Arkiston ja YLE Areenan muodossa. Elävästä arkistosta voi käydä katsomassa vanhoja ohjelmia ja tallenteita. YLE Areena tarjoaa tässä hetkessä olevista ohjelmista netissä katsottavat ja kuunneltavat versiot.

Maakuntaradiot kehittävät myös omia nettisivujansa. Paikalliset uutiset ja ajankohtaisohjelmat ovat luettavissa ja osittain kuunneltavissa myös netin välityksellä.

Netin merkitys kasvaa jatkuvasti, sillä esimerkiksi Yle.fi-sivustolla oli syksyllä 2008 eri kävijöitä keskimäärin 1 081 000 kävijää viikossa saman luvun ollessa vuonna 2007 968 000. Myös teksti-tv on Suomen suosituimpia ja sillä on päivittäin 1,9 miljoonaa käyttäjää. (Yle 2010. YLE-kertomukset 2008.)

3 MAAKUNTARADIOT

3.1 Faktaa maakuntaradioista

YLE Radio Suomi tarjoaa oman kanavansa lisäksi päiväsaikaan ohjelmaa maakuntaradioista. Maakuntaradioita on 20 ja lisäksi Lapissa kuuluu vielä Saamen Radio. Maakuntaradiot lähettävät ohjelmaa arkisin klo 6.30–17.00 ja lauantaisin klo 7.00–12.00. Maakuntaradiot lähettävät omia alueellisia uutisia lähetyksaikaanansa melkein joka puolen tunnin välein. Lisäksi maakuntaradiot tuottavat materiaalia alueellisiin tv-uutislähetysiin.

Maakuntaradioiden ajatuksena on tuoda esille paikallisia asioita ja ilmiöitä ja uutisoida paikallisesti mielenkiintoisista asioista.

3.2 YLE Etelä-Savon Radio

YLE Etelä-Savon Radio on yksi Radio Suomen 20 maakuntaradiosta. YLE Etelä-Savon Radion kuuluvuusalueena on Etelä-Savon maakunta. Radion päätoimitus sijaitsee Mikkelissä ja Savonlinnassa toimii rinnakkaistoimitus. (Etelä-Savon Radio 2010.)

YLE Etelä-Savon Radio aloitti toimintansa maakuntaradiotoiminnan käynnistyessä vuonna 1994. YLE Etelä-Savon Radion päällikkönä toimii Kari Toiviainen, uutispäällikkönä Riina Ahonen, aamutuottajana Satu Haapanen ja päivätuottajana Petri Vironen. (Etelä-Savon Radio 2010).

Mikkelin alueella YLE Etelä-Savon Radio kuuluu taajuudella 94,6 MHz, Pieksämäellä 97,4 MHz ja Savonlinnassa 99,1 MHz. Etelä-Savon Radio on maakunnan kuunnelluimpia radiokanavia. Sen viikkotavoittavuus on 56 % alueensa yli 9-vuotiaasta radiolyeistä. (Etelä-Savon Radio 2010.)

4 RADION TUOTTAJA

4.1 Mitä tuottaja tekee?

Tuottajan toimenkuva ei välttämättä avaudu ulkopuoliselle kovin helposti. Esimerkiksi toimittajien tai ohjaajien roolit ovat selkeämmin määriteltävissä ja ymmärrettävissä. Tuottaja on kuitenkin äärimmäisen tärkeä osa lopputulosta. Useimmiten tuottaja hankkii rahoituksen, tekijät ja suunnittelee tuotantoa ja luo yhteishenkeä. (Bertling, Rantala & Saksala 2007, 7.)

Yleisradion maakuntaradioissa tuottajalla ei välttämättä ole aivan yhtä suuret mahdollisuudet päästä vaikuttamaan kuin monessa muussa paikassa. Usein rahakirstun päällä istuu joku korkea-arvoisempi henkilö, mutta muuten radiossa tuottajan toimenkuva on hyvin samantyyppinen kuin muualla.

Tuottajalla on todella suuri vastuu siitä, miltä lopputulos näyttää. Kanavalle on annettu tietynlaiset arvot ja tietyn tyyppinen kohderyhmä. Tuottaja ei näe yleisönsä, mutta pystyy silti suunnittelemaan ja ideoimaan heitä kiinnostavaa ja koukuttavaa ohjelmaa. Tuottaja pyrkii päivittäisessä työssä pitämään nämä mielessä ja toimimaan niiden mukaan. (Brandon 2008, 372.)

Tuottajan täytyy tietää millainen ohjelmaprofiili kanavalla on ja sovittava siitä päällikön kanssa. Lisäksi tuottaja kertoo työntekijöille millaista lähetystä tehdään, mihin pyritään ja mitkä ovat lyhyen sekä pitkän aikavälin tavoitteet. Tuottajan täytyy muistaa avata millaista ohjelman halutaan olevan, sillä ihmiset käsittävät eri asiat eri tavalla. (Mattila 2007, 30.)

Tuottajan työ näkyy niin pienissä kuin suurissakin kokonaisuuksissa. Hän suunnittelee ja ideoi yksittäisiä ohjelmia, mutta myös isompia kokonaisuuksia, jotka voivat käsittää useamman kuukauden ajan ja sinä aikana tapahtuvat tapahtumat, juhlat ja muut merkittävät asiat. (Houston 2003, 133.)

Tuottajan kannattaa myös muistaa perusasioita kuten se, onko juttu Ylen arvojen mukainen. Ylen arvoja ovat suomalaisuus, luotettavuus, riippumattomuus, monipuolisuus

ja ihmisen arvostaminen. Lisäksi pitää tarkkailla sitä noudattaako toimittaja journalistin eettisiä ohjeita. Tuottajan tulee kiinnittää huomiota myös tekniikan hallitsemiseen kuten mikrofoniin oikeaan asentoon. (Mattila 2007, 32.)

Pienessä työpaikassa tuottajan rooli voi olla vaativaakin. Kuinka tuottaja taiteilee sen suhteen, että kuinka olla esimies, mutta silti läheinen ja helposti lähestyttävissä. Lisäksi tuottaja on vastuussa ohjelmapäälliköille siitä, että lähetykset istuvat kanavan tilaukseen ja brändiin. (Mattila 2007, 30.)

Tuottajalla täytyy olla hyvä yleissivistys. Hänen täytyy tietää, jos aihetta on käsitelty aikaisemmin ja löytää ja ideoida selkeä profilointi ohjelmille. Tuottajan täytyy tuntea mediakenttä ja kyetä näkemään oma ohjelma osana sitä. Tavallisemmin työ on erilaista koordinoitua, asioiden mahdolliseksi tekemistä ja säätämistä. Mutta samalla tuottajan on kyettävä näkemään jokainen ohjelma osana suurempaa kokonaisuutta. (Pulkkinen J.P. 2007, 28.)

Tuottajan täytyy tietää mistä omassa ohjelmassa on kyse. Ideaalilanteessa tuottajan täytyisi kuulla jutut ennen niiden kuulumista radiossa. (Pulkkinen J.P. 2007, 28.) Esimerkiksi YLE Etelä-Savon Radiossa tuottaja keskustelee yhdessä uutispäällikön kanssa tulevista aiheista. Parhaimmillaan tuottaja ja uutispäällikkö ideoivat yhdessä ja hyödyntävät toistensa aiheita. Tuottaja voi poimia uutisista aiheita päivittäispuolelle. Monipuolisimmillaan toimittaja käy tekemässä toimitetun radiojutun sekä uutisille sähkeen tai sähkeen äänen kera. (Korhonen 2001, 27). Tällä tavalla yhteistyöllä rakennetaan myös yhtenäisiä päiviä. Päiviin muodostuu helposti teemoja ja mielenkiintoisissa aiheissa päästään syvemmälle itse asiassa kuin mitä esimerkiksi pelkässä uutisessa voi päästä. Tämä toiminta palvelee niin kuulijaa kuin toimittajakuntaa.

Tuottajan toimenkuvaan kuuluu myös se, että hän tekee tiimensä kanssa lähetyksien rotaatiokellot eli juoksutuksen kuinka ohjelmat ja musiikki sijoittuvat lähetyksessä. Tuottajan tehtäviin kuuluu myös kuunnella ja arvioida radiossa kuuluvia puffeja eli juttujen etukäteen mainostamista. Hänen tulee arvioida puffataanko juttuja liikaa vai sopivasti ja antavatko jutut sen mitä puffit lupaavat. Juontajan äänestä myös kuulee onko hän innostunut aiheesta vai onko puffaus vain pakkopullaa. (Mattila 2007, 31.)

Tuottaja osallistuu tarvittaessa erilaisiin tuottajien ja päälliköiden kokouksiin, joissa suunnitellaan ja ideoidaan tulevia ohjelmia. Tuottaja on paitsi journalistisesti taitava, hän myös tuntee kaikki laitteet hyvin. Tuottajan tulee myös tarvittaessa pystyä tekemään itse lähetystä, juontamaan sekä haastattelemaan ja leikkaamaan juttuja. Tuottajalle tärkeää on myös stressinhallinta ja näkemys ymmärtää vaikeudet oikeissa mittasuhteissa. (Pulkkinen J.P. 2007, 29.)

Radion tuottaja on työsssänsä vastuussa tekijöille, päälliköille sekä kuulijoille. Tuottajan osa on usein se, että hyvästä jutusta kiitos menee useimmiten toimittajalle. Mutta siinä samalla on tuottajan syytä olla tyytyväinen, sillä hän on ollut monella tapaa mukana ohjelman lopullisessa muodostumisessa. (Pulkkinen J.P. 2007, 29.)

Toki toimituksessa on olemassa jo valmiita itsestäänselvyyksiä kuten lehtien läpikäyminen, suorien lähetyksien yhteydessä yhteyksien tarkistaminen ja päivän kysymyksen laatiminen. Lisäksi tuottajan työ voi olla välillä aika näkymätöntä taustatyötä, mutta hänen päiviinsä kuuluu esimerkiksi vastaanottaa vieraat, etsiä taustatietoja juttuja varten sekä auttaa tarvittaessa juontajaa ja reportteria kaikessa mahdollisessa. Tuottaja on aina tavoitettavissa ja hän tietää mitä lähetyksessä tapahtuu. Tuottaja ohjeistaa ja opastaa, muttei käskyt. (Mattila 2007, 30.)

Tuottajalla pitää olla paikallistuntemusta, jonka avulla hän miettii lähetykseen sopivia aiheita ja vieraita. Lähetyksen aikana tuottaja seuraa toimitukseen tulevia palautteita ja välittää niitä tarvittaessa eteenpäin studioon juontajalle. (Mattila 2007, 31.)

Tuottajan kuuluu seurata myös muita tiimejä eli aamun tuottaja seuraa päivätuottajan tekemisiä ja päinvastoin. Lisäksi tuottaja seuraa yleisöpalautteita ja erilaisia tutkimuksia kuten Kansallista radiotutkimusta. (Mattila 2007, 31.)

On air -tuottaja ohjaa meneillään olevaa lähetyvirtaa. Hän on lähetyksessä läsnä ja hänen tulee seurata mitä tapahtuu ja reagoida tapahtumiin. Tarvittaessa hän on yhteydessä juontajaan, reportteriin, uutisiin ja kuuntelijoihin. Lisäksi tuottaja jakaa työtehtävät kuten mitä juontaja ja reportteri tekevät ennen lähetystä ja lähetyksessä. (Mattila 2007, 30.)

Tuottajan rooliin kuuluu myös säännölliset ns. air check -päivät jolloin hän keskittyy vain kuunteleman lähetystä. Tarkoituksena on selvittää onko ohjelma Radio Suomen tyylin mukaista, onko yleiskieli hyvää ja meneekö teitittely oikein ja tuleeko kuinka paljon kielioppivirheitä. Myös sisältöä täytyy kuunnella, ovatko juonnot asiaa vai turhaa täytettä ja saako puheesta ja asioista kuinka hyvin selvää. Lisäksi aiheiden täytyy sopia kohderyhmälle ja lähetyksen kellotus eli aikatauluttaminen täytyy luonnistua. Tuottaja tarkkailee toimittajien manereita ja sitä noudattavatko juontajat juonto-ohjeistusta. Tärkeää on huomioida myös esimerkiksi se, pääseekö juontajan oma persoona tarpeeksi esille vai nouseeko se ehkä liikaakin esille. (Mattila 2007, 31.)

Yksi tärkeimmistä tuottajan työnkuvista on palautteen antaminen. Tuottajan palautteen antaminen jakautuu kolmeen osaan. Palautetta annetaan etukäteen juttua suunniteltaessa, lähetyksen aikana annetaan useimmiten kiitosta ja kannustusta ja lähetyksen jälkeen palautteessa käydään läpi sitä, mikä toimi ja minkä voisi tehdä mahdollisesti toisin. Tuottajan kuuluu motivoida tekijöitä ja välittää heistä sekä lähetyksestä. Jos aikaa vain jää, olisi hyvä, jos tuottaja kerkeäisi kuuntelemaan myös muita kilpailevia kanavia. (Mattila 2007, 32.)

4.2 Mitä hyvältä tuottajalta vaaditaan?

Tuottajan työ on haasteellista, vaikeaa, turhauttavaa, mutta samalla myös hyvin antoisaa työtä, lisäksi tuottajalta vaaditaan paljon erilaisia taitoja. (Kaempfer & Swanson 2004, 205.)

Tuottajalla täytyy olla hyvät työyhteisötaidot. Tuottajan pitää ansaita työyhteisön arvostus ja oma auktoriteettiasema. Työntekijöiden pitää kokea tuottaja tarpeelliseksi. Tuottajan pitää pystyä myös antamaan palautetta siten, ettei murskaa tekijöiden innostusta. Samalla tuottajan pitää olla reilu sekä oikeudenmukainen. Tuottajalta vaaditaan myös tietynlaista tiukkuutta. Taitava tuottaja saa esille toimittajiensa vahvuudet ja tukee ja auttaa heitä heikoimmilla alueilla. (Mattila 2007, 32.)

Hyvä tuottaja on yksi työyhteisön avainhenkilöistä ja hänen tulee olla sitoutunut kanaavaan, sen pelisääntöihin ja tavoitteisiin. Tuottajan tulee hallita juontajan ja toimittajan työ. Lisäksi vahva journalistinen tausta ja juontajakokemus ovat hyväksi tuottajalle, sillä

joskus voi tulla vastaan tilanteita, jolloin tuottaja joutuu studioon töihin. (Mattila 2007, 33.)

Hyvä tuottaja tekee kaikkensa hyvän lähetyksen eteen. Hänellä täytyy olla näkemystä ja kykyä reagoida nopeasti. Samalla häneltä vaaditaan myös pitkäjännitteisyyttä, sillä monet asiat eivät tapahdu kovin nopeasti. (Mattila 2007, 33.)

Liian voimakaspersoonainen tuottaja saattaa hylätä kaikki muiden ideat ja näin yhdessä ideoiminen voi loppua ja ilmapiiri latistua. Tuottaja voi olla myös liian kaverillinen toisille työkavereilleen ja vaikeuttaa näin työtä. Toisaalta voimakkaat toimittajapersoonat taas eivät välttämättä tule toimeen tuottajien kanssa. Toisaalta tuottajat voivat myös kilpailla keskenään esimerkiksi resursseista ja aiheista. (Mattila 2007, 33.)

4.3 Tuottajan työ uusissa palveluissa

Radion ja television lisäksi Yle kiinnittää yhä enemmän huomiota omaan nettisivustoonsa. Nettisivuille pyritään saamaan monipuolista ja kiinnostavaa materiaalia sekä monesti syvällisempää tietoa kuin mitä radiossa pystytään tarjoamaan. Nettiin voidaan laittaa kirjoitetun tekstin lisäksi ääntä ja videota. Internetin mukaantulo vaikuttaa oleellisesti myös tuottajien toimenkuvaan. (Ruokangas 2002, 22.)

Tuottajan tulee tuntee internetin ominaisuudet mediana ja ymmärtää sitä, miten ihmiset nettiä käyttävät. Tärkeää on tuntee kuinka yhteisöllisyys muodostuu ja mitä käyttäjien luomat sisällöt tarkoittavat. Lisäksi tuottajan täytyy hallita tekniikkaa sen verran, että pystyy keskustelemaan asioista esimerkiksi Ylen tekniikan kanssa. (Honkakorpi 2007, 40.)

Tuottajan täytyy pystyä löytämään ne seikat, jotka kiinnostavat ihmisiä eniten. Netti tarjoaa jatkuvasti enemmän ja enemmän sisältöä ja ihmiset valikoivat tarkemmin millä sivuilla vierailevat. Nettisivuja ja sisältöjä suunnitellessa tuottajan täytyy miettiä, mitkä sisällöt ovat mielenkiintoisia, millainen sivusto on selkeä, visuaalinen ja houkutteleva sekä se, kuinka hyvin ihmiset voivat vuorovaikuttaa sivustolla. Tuottajan täytyy pystyä löytämään sekä netin rajoitteet että mahdollisuudet. (Honkakorpi 2007, 40.)

Yksi tuottajan tärkeimmistä tehtävistä on olla journalistisen työn johtajana, johon kuuluu sisältöjohtamista, henkilöjohtamista sekä luovan työn johtamista. (Kyynäräinen 2007, 49). Lisäksi tuottamisessa tärkeää on saavuttaa työntekijöiden luottamus. (Kyynäräinen 2007, 52).

Tuottaja auttaa löytämään juttuihin sopivan näkökulman. Toimittajasta riippuen, osa haluaa tuottajan olevan vain sparraaja, toiset taas kaipaavat hyvin pitkälle vietyjä päätöksiä juttujen suhteen. Tuottajalle parasta olisi, että hän pystyisi tunnistamaan jokaisen toimittajan työskentelytavat ja -tyylin ja sitä kautta pystyisi antamaan parasta mahdollista ohjeistusta. (Kyynäräinen 2007, 50.)

5 TUOTTAJAN TOIMENKUVA YLE ETELÄ-SAVON RADIOSSA

5.1 Tuottaja YLE Etelä-Savon Radiossa

Tuottajan toimenkuva on hyvin monipuolinen. Tuottajalta vaaditaan laajaa yleissivistystä ja kiinnostusta ympäröivään yhteiskuntaan. Lähetyspäivänä tuottaja toimii lähetystilanteessa läsnä olevana ”on air -tuottajana” ja toimii myös internetsisällöistä vastaavana online-tuottajana. Tuottajan vastuulla ovat oman lähetysosuutensa (YLE Etelä-Savon Radion aamu- ja päiväosuudet) radio- ja nettisisällöt. Lisäksi hän vastaa juontajapersoonien ohjauksesta. Tällaista omasta lähetysosuudesta vastaamista kutsutaan myös blokkituottamiseksi. (McLeish 1999, 271.)

Tuottajan täytyy pystyä hallitsemaan julkaisukokonaisuus ja vahvistamaan kanavabrändiä käytännön työssä. Vaikka jokin idea tuntuisi omasta mielestä hyvälle, se ei välttämättä kiinnosta kohdeyleisöä. Siksi tuottajan ideoiden tulee perustua kohdeyleisön tarpeisiin. Tuottajan tulee kyetä kehittämään uusia ideoita kohderyhmälle sopiviksi ohjelmiksi, keskustelun aiheiksi ja haastateltaviksi. (McLeish 1999, 269.)

Tuottajalle tärkeitä ominaisuuksia ovat myös hyvät esimiestaidot, ryhmätyöskentely- ja tiiminjohtamiskyky. Hän myös motivoi ja kehittää tiimensä jäseniä. Journalistisen osaamisen, tehtävää tukevan koulutuksen ja työkokemuksen ohella tuottajalla täytyy olla hyvä paineensietokyky. Lisäksi hän pystyy hallitsemaan asiakkuuksia ja pystyy analysoimaan tutkimuksia.

Tuottajalle tärkeää on myös tuntee ohjelmavirtaradio ja internet sekä hänellä tulee olla kyky analysoida niitä. Hänen täytyy myös pystyä käyttämään lähetys- ja nettijulkaisujärjestelmiä.

5.2 Tuottajan päivärytmi YLE Etelä-Savon Radiossa

5.2.1 Aamutuottaja

Aamutuottaja saapuu töihin toimitukseen samaan aikaan juontajan ja uutistoimittajan kanssa klo 5.30. Maakuntaradion oma lähetysaika alkaa tuntia myöhemmin klo 6.30. Aamutuottajan päivä koostuu erilaisista rutiineista. Ensimmäisenä käydään läpi päivän lehdet ja sähköpostiin tulleet tiedotteet.

Tuottaja on tiiviisti mukana aamun lähetyksessä. Hän osallistuu ohjelman tekoon erilaisissa juontajavetoisissa juttupaikoissa. Aamulla tuottaja ja juontaja poimivat yhdessä lehdistä mielenkiintoisia uutisia. Tuottaja myös kuuntelee lähetystä ja leikkaa nauhoitetuista osuuksista myöhempää ajankohtaa varten erilaisia pätkiä.

Hän suunnittelee ja ideoi yhdessä toimittajien kanssa aamun juttupaikkoja ja saattaa sopia myös toimittajan puolesta erilaisia haastatteluja. Hän kirjoittaa ja vie nettiin juttuja ennen onlinevuorolaisen saapumista. Hän lisäksi suunnittelee, mitkä jutut ja uutiset voitaisiin julkaista netissä myöhemmin päivällä.

Aamutuottaja osallistuu aamupalaveriin, joka järjestetään toimituksessa klo 10.00. Aamupalaverissa kaikki ovat koolla ja siellä käydään läpi edellinen päivä, tämä päivä ja kurkistetaan tuleviin päiviin. Palavereissa usein pohditaan tulevia juttuaiheita ja ideoidaan uusia päivän kysymyksiä ja muita kuulijoita aktivoivia juttuja.

5.2.2 Päivätuottaja

Päivätuottaja saapuu töihin yhdeksäksi ja on paikalla seuraamassa lähetystä kunnes maakuntaradion lähetysaika päättyy iltapäivällä klo 17.00. Virallisesti päivätuottajan vastuualue alkaa puolen yhdentoista aikaan jatkuvista ohjelmista. Aamutuottajan tapaan hän seuraa lähetystä, ideoi aiheita ja etsii haastateltavia ja tarvittaessa myös sopii valmiiksi haastatteluja. Koska YLE Etelä-Savo Radion päivätuottaja on erikoistunut politiikkaan, hoitaa hän perinteiset kansanedustajien haastattelut YLE Etelä-Savon Radiossa.

Tarvittaessa tuottajat pystyvät hyppäämään myös juontajaksi ja tekemään haastatteluja ja leikkaamaan niitä. Aamun ja päivän tuottajat vastaavat vuorollansa onlinetuottajuudesta ja aamutuottaja antaa ohjeet nettiä varten puoleen päivään saakka ja päivätuottaja siitä eteenpäin. Tarvittaessa uutispäällikkö auttaa ja ideoi nettiin laitettavassa materiaalissa.

5.2.3 Uutispäällikkö

Uutispäällikkö saapuu aamulla seitsemän aikaan töihin ja lukee lehdet ja käy läpi sähköpostit. Hän ideoi uutisaiheita ja uutispalaveri pidetään aamulla klo 9.00. Uutispäällikkö pysyttelee koko päivän ajanhermoilla lukien tiedotteita ja ideoiden uutisia samalla niitä myös joskus itse tehden.

Tuottajat ja uutispäällikkö sekä maakuntaradion päällikkö kokoontuvat päivittäin erilaisiin kehitys- ja ideointikeskusteluihin. Keskusteluissa pohditaan muun muassa tulevia juttuaiheita ja näkökulmia.

5.3 Tuottajan toimenkuvan päivitys

Yle haluaa pysyä mukana jatkuvasti muuttuvassa ja kehittyvässä mediankäytössä. Perinteisten radio- ja televisiokanavien lisäksi Yle haluaa kiinnittää entistä enemmän huomiota internetpalveluihin. Internetpalveluiden on tarkoitus palvella asiakkaita ympäri vuorokauden lähes reaaliaikaisesti. (Keskitalo 2009.)

Toimintatapojen uudistamiselle nähtiin tarvetta, sillä aikaisemmin internettyö ei ollut tarpeeksi selkeästi vastuutettua eikä toimintaa ollut strategisesti linjattu suhteessa muihin tehtävään työhön. Lisäksi maakunnissa on eritasoista osaamista ja työ on resursoitu epätasaisesti. Toimintatapojen uudistuksen tarkoituksena on siis saada internetiin tehtävät työt systematisoitua, vakiinnutettua ja jatkokehitettyä. Tämän kaiken olisi tullut olla valmista uusien nettisivujen käynnistyessä kesällä 2009. (Keskitalo 2009.)

Uudistuksen tarkoituksena ei ole ollut lisätä päivittäistä työtä, vaan pyrkiä kriittisempään aihearviointiin sekä ergonomisempaan ja syvällisempään toteutustapaan. Aluetoi-

mituksia olisi tarkoitus johtaa sisältö edellä. Sisällöt olisi tarkoitus mieltää keskitetysti ja toteuttaa välineenomaisesti eli siten, että ne sopivat tyyliltänsä ja sisällöltänsä käytettyyn välineeseen kuten radioon tai nettiin. (Keskitalo 2009.)

Uudistuksen tarkoituksena on päivittää eri tahojen toimenkuvia. Tuottajat vastaavat julkaisusta, lähetysvirrasta ja internetistä kokonaisuutena. Tuottajan vastuulla on se, että internet-sivusto uudistuu päivän aikana ja sisällöt ovat välineenomaisia. Tuottajan tulee toimia kiinteässä yhteistyössä online-vuorossa olevan toimittajan kanssa. Muut vanhat toimenkuvat pysyvät ennallaan. (Keskitalo 2009.)

Joka toimituksessa on päivittäin töissä yksi henkilö online-vuorossa. Hän varmistaa sivuston ajantasaisuuden, kuvittaa ja linkittää toimittajien tekemiä juttuja. Online-vuoroissa kiertävät pääasiassa sellaiset toimittajat, jotka tuntevat internetin käyttömotivit ja välineen luonteen. He voivat toimivat maakunnan sisällä, mutta myös yli maakuntarajojen. Online-toimittaja voi halutessaan nostaa mielenkiintoisia toisten maakuntien aiheita myös omalle sivulle ja tarvittaessa auttaa muita maakuntia toimistustyössä. (Keskitalo 2009.)

Nämä uudet muutokset on tunnutta ottavan vastaan ristiriitaisin tuntein YLE Etelä-Savon Radiossa. Harjoitteluni aikana syksyllä ja talvella 2009–2010 toimintatapaa tunnuttiin vielä opettelevan eikä se toiminut vielä täysin moitteettomasti. Tosin toimittajakunta vaikutti siltä, että kunhan asiaan opitaan, niin työt rupeavat myös onnistumaan paremmin. (Oppimispäiväkirja)

Huomasin itsekkin, että uudet toimenkuvat vaativat toimituksessa opettelua. Esimerkiksi online-toimittaja koki usein jäävänsä aika yksin oman toimittamisensa kanssa. Kysyttäessä hän sai uutispäälliköltä ja tuottajilta neuvoja mitä laittaa nettiin, mutta usein online-toimittaja joutui yksin kuuntelemaan ja purkamaan toimittajien tekemät jutut ja se vei valtavasti ylimääräistä aikaa. Online-toimittajan ja uutispuolen kanssa yhteistyö ulkopuolisen silmin näytti toimivan paremmin, johtuen ehkä siitä, että online-toimittaja oli pääasiassa yksi normaalisti uutistyötä tekevä toimittaja. (Oppimispäiväkirja)

5.4 Tuottajan uusia haasteita: Mihin kiinnittää huomiota uudessa välineessä?

Tuottajan työssä tulee väkisin vastaan tilanne, jossa hänen täytyy miettiä mikä kohde-ryhmä seuraa radiota ja mikä nettiä. Tuottajan täytyy pystyä tekemään valintoja, mitkä juttuaiheet sopivat nettiin ja muokataanko niitä hieman erilaisiksi kohdeyleisöstä riippuen. (Kauhanen-Simanainen 2001, 77,32.)

Juttua nettiin laitettaessa vastaan tulee kysymys siitä, kuinka pitkä juttu voi olla, jotta sen jaksaa lukea, ja että se antaa riittävästi tietoa. Netissä liikkujat silmäilevät ja selailevat tekstejä hyvinkin nopeasti. He etsivät kiinnekohtia. Tätä täytyy ajatella nettitekstiä kirjoittaessa. Esimerkiksi otsikot kannattaa tehdä mielenkiintoisiksi ja väliotsikot keventävät ja jäsentävät tekstiä. (Kauhanen-Simanainen 2001, 105.) Liitetäänkö juttuun mukaan ääni ja kuinka paljon juttua maustetaan kuvilla? ovat kysymyksiä, jotka tulevat lähes jokaisen nettiin tulevan jutun kohdalla vastaan.

Useimmiten nettiä käytetään työpaikalla. Huomasin itsekin, että lomien aikaan sivuilamme oli huomattavasti vähemmän kävijöitä ja nettikyselyyn vastasi useita kymmeniä, jopa satoja ihmisiä vähemmän. (Oppimispäiväkirja)

Tuottajan täytyy tuntea toimintaympäristö ja käyttäjien odotukset sekä tarpeet. (Kauhanen-Simanainen 2001, 68). Nettisivut ovat muutakin kuin uutisten julkaisupaikka ja sivuilla toivotaan viihdyttävän mahdollisimman kauan. Sinne on pyritty löytämään asiallisia sekä viihteellisempiä juttuja sekä luettavaa, katsottavaa että kuunneltavaa materiaalia. Sivujen toimivuuden kannalta tuottajan täytyy ohjeistaa online-toimittajaa sivun visuaalisuuden suhteen. Millaiset jutut ja kuvat sopivat rinnakkain ja mikä uutinen nostetaan pääuutiseksi ja mitkä päänelikkoon. Tuottajan täytyy myös arvioida miten usein uusia uutisia julkaistaan sivuilla. Tuottaja tekee myös ratkaisut sen suhteen, kuinka asiallisia tai viihteellisiä uutiset sivuilla ovat.

6 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

6.1 Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä

Tutkimusmenetelmäksi valitsin kvalitatiivisen eli laadullisen tutkimuksen. Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä sopii tarkoituksiini parhaiten, koska tutkimani aihealue on aika uusi ja siitä ei ole vielä kovinkaan paljoa erilaisia tutkimuksia saatavilla. Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä valitaan silloin, kun halutaan selvittää käyttäytymisen merkitys ja konteksti. Se tuo esille tutkittavien näkemykset ja havainnot tilanteista ja huomioi tarvittaessa heidän menneisyyteen ja kehitykseen liittyviä tekijöitä. (Hirsijärvi & Hurme 2000, 27.)

Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus sopii tarkoitukseni hyvin, sillä kvalitatiivinen tutkimus on mm. kiinnostunut useista yhtäaikaaisista tekijöistä, jotka vaikuttavat lopputulokseen. (Hirsijärvi & Hurme 2000, 25).

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa pyrin tutkimaan kohdetta mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Useimmiten kvalitatiivisessa tutkimuksessa pyritään löytämään tai paljastamaan tosiasioita enemmän kuin todentamaan jo olemassa olevia väittämiä. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 1997, 161.)

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa voi varautua jopa siihen, että ongelma saattaa muuttua tutkimuksen edetessä. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 1997, 120). Ja tämän takia kvalitatiivinen vaihtoehto sopii myös paremmin minulle, sillä voi olla hyvin mahdollista, että ongelma ja ajatellut teemat muuttuvat tutkimukseni edetessä.

Kokisin, että työssäni esiintyy soveltavan tutkimuksen piirteitä kuten ongelmien ratkaisua ja erilaisten vaikutusten ennustamista. Lisäksi suoritan työtä kentällä ja tutkimuksessa käytän erilaisten metodien yhdistämistä. Teen työtä YLE Etelä-Savon Radion aloitteesta sekä heidän toiveesta, että tutkisin tuottajan toimenkuvaa hieman tarkemmin. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 1997, 128.)

Kvalitatiivista näkökulmaani tukee myös se, että kartoitan tuottajan toimia ja sitä miten hän ja muut tuottajan työn näkevät. (Hirsijärvi, Remes & Sajavaara 1997, 136).

Työssäni määrä ei ole tärkeä vaan laatu. Aineistoa kerään osallistuvalla havainnoinnilla etnografista tutkimusmenetelmää apuna käyttäen sekä hankin empiiristä aineistoa puolistrukturoiduilla teemahaastatteluilla. Työyhteisömme on sen verran pieni, että on järkevämpää valita syvällisempään haastatteluun muutaman henkilö, kuin teetättää parilla kymmenellä henkilöllä pieni kysely. Kaiken lisäksi aihe on sellainen, että tilastolliset luvut eivät anna todellisuudesta niin selkeää kuvaa kuin haastattelujen avulla esille tulleet näkemykset ja kokemukset.

6.2 Teemahaastattelu – puolistrukturoitu haastattelu

Omassa tutkimuksessani haastattelu on monella tapaa kaikkein järkevin vaihtoehto. Koska aihetta on tutkittu niin vähän, on tarkkojen kyselylomakkeen kysymysten tekeminen hankalaa. Haastattelun avulla pääsen paremmin sisälle haastateltavien ajatusmaailmaan ja saatan saada heidät puhumaan myös aremmista ja kenties heidän mieltänsä painavista asioista paremmin. Tällaiset seikat eivät tule niin hyvin esille kyselylomakkeen avulla, jotka jättävät haastateltavat enemmän sieluttomiksi vain jollain numeerisilla arvoilla laskettaviksi tilastoiksi.

Haastattelussa haastateltava saa olla subjektiivinen hahmo ja kertoa omat näkemyksensä ja kokemuksensa. Tutkimuksessani ihminen saa luoda merkityksiä ja olla aktiivinen osapuoli. (Hirsijärvi & Hurme 2000, 35.)

Lisäksi tiedän jo ennalta, että aihe tuottaa monitahoisesti sekä moniin suuntiin viittaavia vastauksia. Saatan joutua selventämään vastauksia ja syventämään saatavia tietoja. Joillekin aiheen käsittely, esimerkiksi mahdollinen tyytymättömyys tuottajan työhön voi olla arka tai vaikea aihe, johon ei välttämättä kyselykaavakkeessa vastattaisi kunnolla, mutta suullisessa kyselyssä haastateltava voi rentoutua ja kertoa enemmän tietoja. (Hirsijärvi & Hurme 2000, 35.)

Empiirisen aineistoni eli haastattelujen metodiksi päädyin valitsemaan puolistrukturoidun teemahaastattelun. Erilaisia vaihtoehtoja pohtiessani totesin, että tarkoitukseni vastaa parhaiten juuri puolistrukturoitu teemahaastattelu, jossa jokin haastattelun näkökohta on lyöty lukkoon, muttei kaikkia. Olen siis määritellyt kysymykset valmiiksi,

mutta voin tarvittaessa vaihdella niiden sanamuotoa. Eli teema-alueet ovat kaikille samat. (Hirsijärvi & Hurme 2000, 47.) Kysymyksissä olen pyrkinyt käyttämään kysymyssanoja mitä, miten, miksi, jotta saisin haastateltavilta parhaimmat mahdolliset vastaukset ja he eivät vastaisi kysymyksiin vain kyllä tai ei vaan joutuisivat pohtimaan vastauksiansa enemmän. (Vilka & Airaksinen 2003, 63). (Liite 1 ja Liite 2)

Teemahaastattelussa on ennalta sovittu joitakin tiettyjä teemoja, joihin keskityn.

”Teemahaastattelu ottaa huomioon sen, että ihmisten tulkinnat asioista ja heidän asioille antamansa merkitykset ovat keskeisiä, samoin kuin sen, että merkitykset syntyvät vuorovaikutuksessa.” (Hirsijärvi & Hurme 2000, 48.)

6.3 Havainnointi osana tutkimusta

Tutkimukseni tärkeänä osana on myös osallistuva havainnointi. Tätä etnografista tutkimusmenetelmää olen käyttänyt työharjoittelussa oppinäytetyöni esimerkkipaikassa. Etnografisina työvälineinä minulla ovat omat aistini ja järkeni ja olen koko harjoittelun ajan seurannut ja havainnoinut työyhteisön työskentelytapoja ja uuden käytännön omaksumista. Olen kirjannut havainnoitejani oppimispäiväkirjaani ylös helpottamaan työtäni. Havaintojani käytin apuna haastattelukysymyksiä suunnitellessa ja pohtiessani ja analysoidessani saamiani tuloksia.

Vaikka suoritan harjoittelua toimituksessa, olen silti ulkopuolinen, mutta myös osallistuva havainnoija. Ulkopuolisena, mutta harjoittelun myötä työyhteisöön helposti sulautuneena ihmiset eivät kiinnittäneet minuun niin paljoa huomiota ja minun oli helpompi tarkkailla heidän työskentelyä ja työtapoja. (Hirsijärvi & Hurme 2000, 160.) Tuon oppinäytetyössäni esille erilaisia havaintojani ja vertaan niitä haastatteluissa saamiini tuloksiin ja pohdin yhtäläisyyksiä ja eroavaisuuksia.

6.4 Tutkimussuunnitelma ja aikataulu

Tutkimussuunnitelmani aikataulu muodostui kuvatuunlaiseksi. Syyskuusta 2009 tammikuun 2010 lopulle saakka suoritin työyhteisössä työntekijöiden tarkkailua. Kirjallisuuden perehdyin pääasiassa joului- ja tammikuun aikana. Haastattelurungot, haastattelut ja litteroinnit tein tammikuun aikana. Haastattelujen analysointia suoritin tammi-, helmi- ja elokuussa. Johdanto-osan ja pohdinnan sekä viimeistelyn kirjoittaminen tapahtui syys- - lokakuussa 2010.

Tutkimuksessa pyrin esittelemään Yleisradion maakuntaradion tuottajan toimenkuvaa esimerkkiradiossani. Lisäksi haluan tuoda esille tuottajaportaan ja suorittavan portaan näkemykset tuottajan työstä sekä sen, jos heiltä nousee esiin heitä askarruttavia kysymyksiä tai ongelmia. Tarkoitukseni on esitellä mahdolliset ongelmat ja ristiriidat sekä pohtia niihin mahdollisia ratkaisuja. Toivottavasti työ antaa myös YLE Etelä-Savon Radiolle eväitä eteenpäin tarttua rohkeasti ongelmiin ja saada työyhteisö keskustelemaan ja edistämään tuottajien ja toimittajien sulavaa yhteistyötä.

Työssäni tarvittavat tutkimustiedot kerään omien havaintojeni sekä tekemieni haastattelujen avulla.

6.5 Tutkimusongelma ja -kysymykset

Tuottajan työ on hyvin monipuolista. Tuottaja itsessään ei juurikaan näy eikä myöskään kovin usein edes kuulu radiota kuuntelevalla kuulijalle. Tuottajan rooli työyhteisössä on kuitenkin kultaakin kalliimpi. Tuottajaa tarvitaan monenlaisissa asioissa. Hän suunnittelee etukäteen, ideoi, auttaa, hänellä on suhteita, hän kuuntelee lähetyksen sujuvuutta ja hän voi olla mukana tekemässä lähetystä yhdessä juontajan kanssa. Mutta millaiseksi tuottajan rooli lopulta koetaan? Onko tuottaja lähetystä vai tekijää varten? Kuinka tuottajan roolin kokevat niin tuottajat itse kuin toimittajat ja juontajat. Miten tuottajan työ näyttäytyy YLE Etelä-Savon Radiossa niin tuottajien kuin toimittajien silmin?

Toimittaja ja juontajakaarti on hyvin monipuolinen. Ikähaarukka on kolmekymppisestä kuusikymppiseen. Ennen varsinaista haastattelua kysyin jokaiselta haastateltavalta taustoittavat peruskysymykset kuten nimi, ikä, koulutustausta ja työhistoria.

Haastattelut perustuivat vapaalle keskustelulle, jota pyrin ohjailemaan etukäteen mietityillä apukysymyksillä. (Liite 1) Tarkoitukseni oli keskustella erilaisista teemoista. Tuottajien kanssa teemoiksi muodostuivat:

1. Vastuualueen / työnkuvan sisältämät tehtävät
2. Asema työyhteisössä
3. Suhtautuminen työhön
4. Tehtävien haastavuus
5. Työssä tarvittavat taidot / ominaisuudet
6. Tuottajaksi oppiminen / kehittyminen työssä

Toimittajien kohdalla toimin samalla tavalla kuin tuottajien. Olin suunnitellut tietyt teemat joita oli tarkoitus käsitellä haastattelussa. Olin etukäteen myös pohtinut mahdollisia ohjaavia kysymyksiä, jotta vapaassa keskustelussa pysytään kuitenkin asiassa. (Liite 2) Toimittajien haastattelun teemoja olivat:

1. Käsitys tuottajien tehtävistä
2. Tuottajan asema työyhteisössä
3. Tuottajan vaikutus juontajan työhön
4. Tuottajalta vaadittavat taidot
5. Tuottaja – juontaja -yhteistyön luonne ja merkitys

Näiden teemojen avulla halusin löytää näkemykset tuottajan työhön niin toimittajien kuin tuottajienkin näkökulmasta. Mitkä asiat nousivat tuottajilla ja mitkä toimittajilla tärkeimmiksi ja mistä mahdolliset erot johtuivat. Halusin myös selvittää, mitä toimittajat tuottajilta eniten kaipaavat ja ovatko tuottajat osanneet löytää ne asiat joissa toimittajakunta eniten apua tarvitsee.

6.6 Tutkimuspaikka ja teemahaastattelut

Opinnäytetyöni tutkimuspaikkana toimi työharjoittelupaikkani eli Mikkelissä sijaitseva YLE Etelä-Savon Radion toimitus. Paikka valikoitui luonnollisesti, sillä olin kysynyt harjoitteluani sopiessa, että olisiko YLE Etelä-Savon Radiossa mahdollisesti kiinnos-

tusta johonkin aiheeseen, josta voisin tehdä opinnäytetyötä. Useiden aiheiden joukosta mielenkiintoisimpana esiin nousi juuri tuottajan työtä käsittelevä aihe ja päätin paneutua siihen harjoitteluni yhteydessä.

Haastateltavien valinta tuottajien kohdalla oli varsin luonnollinen. Tuottajia YLE Etelä-Savon Radiossa on kaksi, aamutuottaja ja päivätuottaja. Harjoitteluni aikana toinen tuottajista oli pitkällä sairauslomalla ja toinen opiskelujen takia kouluttautumislomalla. Tämän takia osan aikaa harjoittelustani sekä aamun että päivän tuottajalla oli sijainen. Koska työskentelin myös sijaisien kanssa paljon, päätin valita myös heidät haastateltavien joukkoon. Tämä päätös tiesi minulle lisää työtä, mutta antoi samalla enemmän näkemystä tuottajan työstä ja näkemystä myös vähemmän työtä tehneiden kannalta. Kaiken kaikkiaan valitsin haastateltavakseni neljä tuottajaa.

Toimittajia YLE Etelä-Savon Radiossa on parisenkymmentä. Osa toimittajista tekee sekä uutispuolta sekä makasiinipuolta eli päivittäispuolta. Haastateltavia valitessani pohdin pitkään haastattelenko kaikki mahdolliset juontajat ja makasiinijuttuja tekevät toimittajat. Lopulta, koska materiaalia olisi kertynyt turhan paljon, päädyin valitsemaan haastateltavakseni kaikki pääasiassa makasiinipuolta tekevät toimittajat. He joko juonsivat ja tekivät makasiiniohjelmiä tai tekivät vain makasiiniohjelmiä. Juontamista ja makasiiniohjelmiä pääasiassa tekevät toimittajat olivat luonnollinen valinta, sillä heillä oli eniten kokemusta tuottajan alaisena työskentelemisestä.

Vaikka tein toimittajien valinnassa tällaisen rajauksen, kertyi haastateltavia toimittajia seitsemän eli omasta mielestäni riittävästi antamaan jo mukavasti kuvaa ja näkemystä siitä, millaista toimittajien näkökulmasta tuottajan työ on.

6.7 Tutkimusaineiston keruu ja käsittely

Tutkimuksen varsinaiset haastatteluosuudet toteutin tammikuussa 2010. Kysyin erikseen jokaiselta haastateltavalta, että suostuisivatko he haastatteluun ja muutaman haastattelupäivän aikana jututin kaikki haastateltavat ja nauhoitin keskustelut.

Toimituksessa on erikseen oma varastudio, jossa nauhoitin kaikki haastattelut ja otin ne muistitikulle talteen. Kotona litteroin kaikki haastattelut auki. Sitä varten etsin ja kirja-

sin kaikesta empiirisestä materiaalista eri teemojen alle tulleita huomiota. Tämän jälkeen kokosin vielä erikseen, että moniko oli sanonut samantyyppisiä asioita ja merkitsin erikseen ylös ne asiat, jotka toistuivat usein.

Tutkimusmenetelmänä aineiston käsittelyssä ja analyysissä käytin aineistolähtöistä sisällönanalyysiä. Sisällönanalyysin tavoitteena oli kuvata tutkimusmateriaalia tiivistetyssä ja pelkistetyssä muodossa. Pyrin erottelemaan tutkimusaineistosta samankaltaisuudet ja erilaisuudet. Etsin, yhdistelin ja luokittelin empiirisen materiaalini eri teemojen alle. Tällaisen luokittelun avulla jäsenin tulkittavaa ilmiötä ja yhdistelyn avulla pyrin löytämään samankaltaisuuksia. (Hannila & Kyngäs 2008, 9.)

Tutkimusaineistoni keruuta on tapahtunut koko harjoitteluni ajan eli syyskuusta 2009 helmikuuhun 2010. Oman harjoitteluni ohella kiinnitin huomiota tuottajan työskentelyyn ja tein omia havaintoja erilaisista tavoista toimia ja kuinka tuottajien ja toimittajien yhteistyö pelasi. Kirjasin huomiota ylös oppimispäiväkirjaani opinnäytetyötäni ajatellen.

7 TUOTTAJIEN KOKEMUKSET TUOTTAJAN TYÖSTÄ

7.1 Tuottajan asema ja rooli työyhteisössä

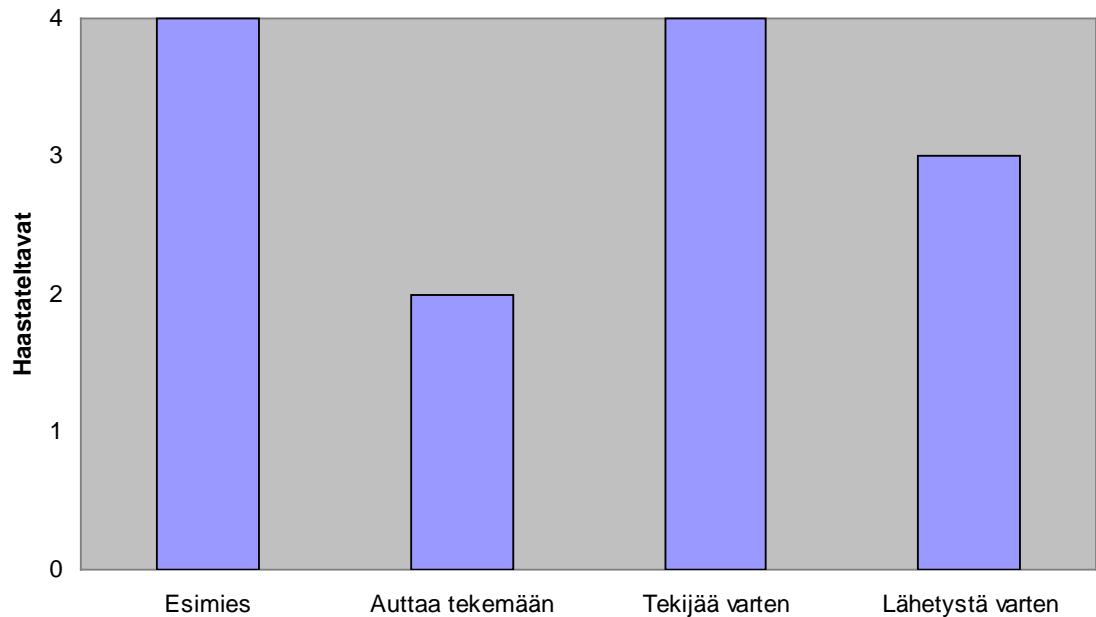
YLE Etelä-Savon Radiossa haastattelin kaikkiaan neljää tuottajaa. Kahta varsinaista tuottajaa ja kahta sijaista, jotka hoitivat tuottajien virkaa varsinaisten tuottajien ollessa kouluttautumis- ja sairauslomalla.

Tuottajan roolia ja asemaa kysyttäessä kaikki tuottajat nimesivät tuottajan olevan esimiesasemassa ja tämän tulisi näkyä myös työssä ja toimintatavoissa. Tuottaja koettiin olevan tekijää varten, mutta lähes yhtä usein tuottajan miellettiin olevan myös lähetystä varten. Useimmiten tuottajat olivat sitä mieltä, että tuottaja on olemassa tekijöiden kautta myös lähetystä varten ja asiakkaita eli kuulijoita varten. (Kuvio 1)

Tuottajan rooliin kuuluvaksi ajateltiin myös se, että hän auttaa tekemään lähetystä. Juontajan, reportterin ja toimittajan auttaminen voi olla monipuolista, kuten aiheiden tai taustatietojen etsiminen, näkökulman pohtiminen ja juontajan ajantasalla pitäminen. Lisäksi tuottajan rooliksi miellettiin hyvän hengen ylläpitäminen ja kehittäminen. (Kuvio 1)

”Olen kasvanut siihen, että tuottaja on olemassa. Olisi vaikeaa ajatella tilannetta, ettei olisi.” (Tuottaja 2)

Tuottajan asema ja rooli

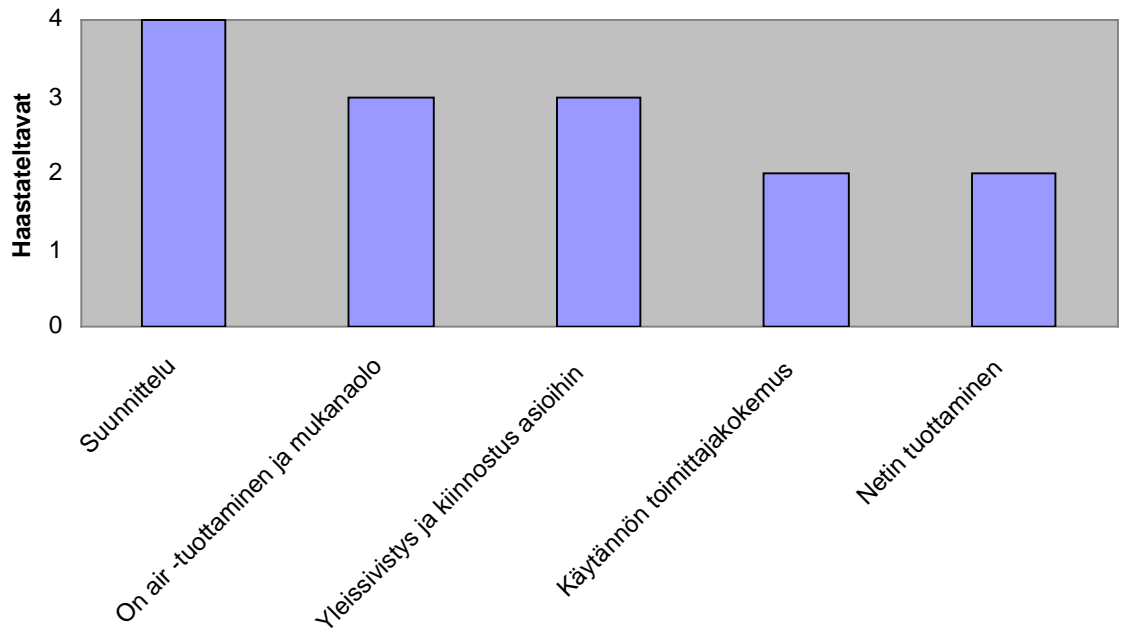
Kuvio 1. Tuottajan asema ja rooli

Mielikuvat tuottajan roolista ja siitä, miten se näyttäytyy vaihtelivat myös tuottajilla. Eräs tuottaja mielsi, että tuottaja jää valitettavasti hieman etäiseksi, vaikka näin ei tulisi olla. Hän myös mielsi, että tuottajalla ei ole riittävästi aikaa olla läsnä arjessa. Haastateltava toivoi, että tuottaja olisi johtaja, joka pystyisi paremmin pitämään langat käsissään. Lisäksi hän ideoi, että tuottaja voisi joskus vaihtaa viikoksi pari paikkaa juontajan tai reporterin kanssa, jotta todellisuus itse tekemiseen säilyisi. (Tuottaja 4)

7.2 Työssä tarvittavat taidot ja ominaisuudet sekä työtehtävät

Tuottajan tehtävistä tärkeimmäksi nousi suunnittelun tärkeys. Kaikki tuottajat (4) olivat sitä mieltä, että suunnittelu kuuluu tuottajan tärkeimpiin tehtäviin. (Kuvio 2) Tuottaja suunnittelee päivittäiset ohjelmapaikat riittävän ajoissa ja lisäksi hän suunnittelee myös kesän ja talven ohjelmakaaviota ja niiden ohjelmia laajemmalti. Esimerkiksi tuottaja 2 suunnittelee viimeistään maanantaisin tulevan viikon ja pitää maanantaina vielä ideariihä, jotta saadaan juttupaikoille ideat. Pisimmillään hänellä saattoi olla merkintöjä kolmen viikon päähän erilaisiin juttupaikkoihin liittyen.

Tärkeäksi koetut osaamisalueet

Kuvio 2. Tärkeäksi koetut osaamisalueet

Tuottaja 4 oli suunnittelussa samoilla linjoilla. Hänestä tärkeää oli juuri ideointi ja eri näkökantojen löytäminen ja keskustelu itse tekijän kanssa. Tuottaja ei vain ideoi vaan myös etsii haastateltavia ja pohtii näkökulmia. Hän myös muistutti palautteen antamisen tärkeydestä. Tuottaja 1 totesi haastattelussa palautteen antamisen olevan parhaimmillaan jatkuvaa keskustelua johon pitäisi pyrkiä.

Tuottajan täytyy tuntea radion toimintaympäristö, ymmärtää radiotyön toimintatavat ja eettiset periaatteet sekä tietää, miten tehdä yleisöään sekä sisällöllisesti että teknisesti palkitsevia lähetyksiä. Yleissivistyneenä osaajana hänen tulee myös pystyä arvioimaan tätä kaikkea rakentavasti ja uudistavasti. (Kujala ym. 1998, 11.)

Tuottajalla pitää olla hyvät suunnitelmat, mutta niistä pitää pystyä luopumaan ja muuttamaan niitä. Ei saa rakastua omiin ideoihin ja aiheisiin liikaa. (Tuottaja 3)

Lisäksi tuottajaa kaivattiin mukaan on air -tuottamiseen ja mukanaoloon niin lähetyksessä kuin taustatyössä. (Kuvio 2) Nopeissa ja yllättävissä tilanteissa tuottaja voi tulla studioon avuksi ja tuoda tarvittaessa juontajalle tärkeää tietoa. On air -tuottamiseen

kuuluu myös se, miltä ulos tuleva ohjelma kuulostaa. Esimerkiksi kuinka feidaukset ja kappaleet toimivat ja ovatko liidit sekä sisällöt kohdallaan.

Tuottajan hyviksi ominaisuuksiksi tuottajat luettelivat myös hyvän yleissivistyksen ja kiinnostuksen kaikkia ja kaikkea kohtaan. Paineensietokyky ja epävarmuudessa elämisen taito kuuluivat myös tuottajalle mainittuihin ominaisuuksiin. Ilman sosiaalisia taitoja tuottajan työstä ei tule juuri mitään. Pari tuottajaa nimesivät tuottajalle tärkeäksi ominaisuudeksi myös käytännön toimitustyön eli tuottajalle olisi hyväksi, jos hän tietäisi millaista on juontaa tai tehdä radiojuttuja ja mitä toimittajilta voi vaatia. Tällöin tuottaja ymmärtää sen mitä voi toteuttaa ja tuottaja uskaltaa myös sanoa, ettei tiedä asiasta mitään, sillä eihän millään joku voi tietää aina kaikkea. Suhteiden merkitys tuottajan työssä on myös tärkeää ja hyvällä tuottajalla kannattaa olla olemassa hyviä vinkkinaisia ja -miehiä. Lisäksi kokonaisuuden hahmottaminen yhä kiristyvässä työtahdissa auttaa tuottajaa työssään. (Kuvio 2)

Kohtuullisen uusi osa-alue, netin tuottaminen nousi myös parilla tuottajalla esille osaa-alueita pohdittaessa. Netti on tullut radioiden kaveriksi ja siihen kiinnitetään yhä enemmän huomiota ja sen taitava tuottaminen on myös yhä merkittävämpää. Tuottajan taitoihin kuuluu osata editoida juttuja nettiä varten, ottaa ja muokata kuvia ja laittaa kysymyksiä nettiin. (Kuvio 2)

Tuottajat ja eri maakuntaradioiden toimitukset ovat hyvin erilaisia. Eri paikoissa on erilaiset toimintatavat. YLE Etelä-Savon Radiossa tuottajat kuuluvat aika vähän on airissa eli suorassa lähetyksessä. Pääasiassa tuottaja on mukana aamulla parissa juttupaikassa. Päivätuottajalle omia paikkoja juontajan kanssa ei ole ollenkaan. Vaikka eroja toimintatavoissa on paljon, oli pääasia tuottajien mielestä se, että oma toimintatapa soveltuu omaan työympäristöön. (Tuottaja 3)

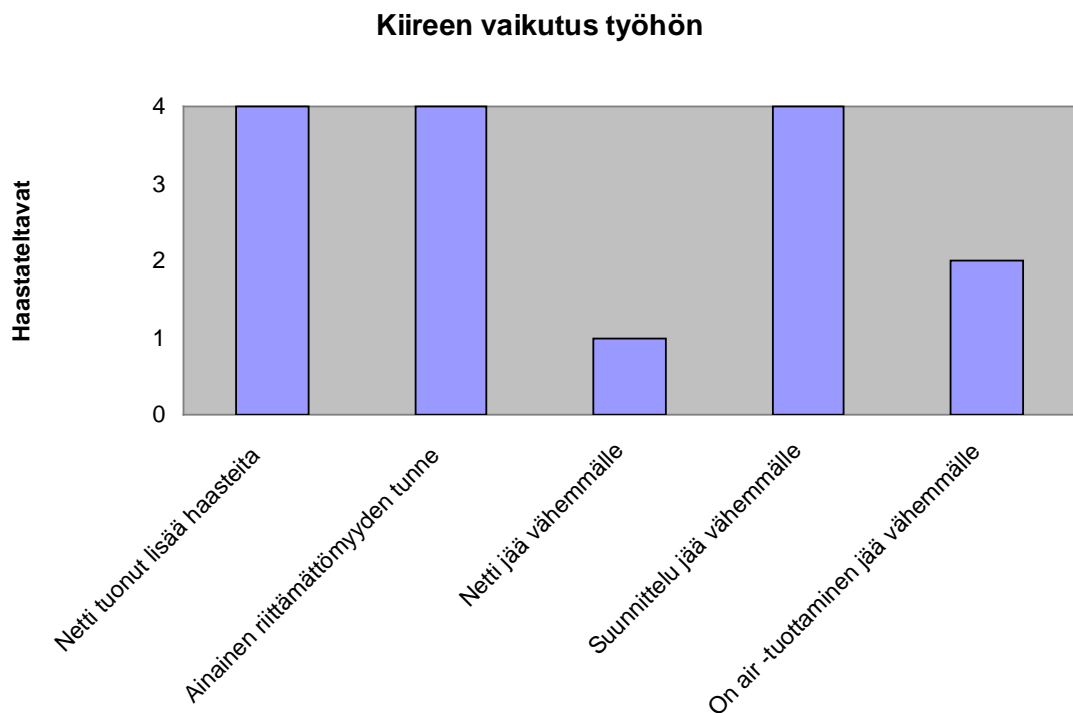
Tuottaja 4 muistutti haastattelussa, että vaikka kuinka työtä tehdään toimituksessa ja tuotetaan ohjelmaa ja ollaan toimittajille avuksi, niin silti pitää aina muistaa myös kuulijat ja kuulijälähtöisyys.

Samanlaisia päiviä ei tuottajalla ole koskaan, vaan jokainen päivä tuo tullessaan uusia ja yllättäviä haasteita. Tuottajalla tulee olla taito vastata näihin haasteisiin nopeasti ja luovasti kuulijaa unohtamatta. (Karvo 2002, 17.)

”Tuottamisessa ei voi olla ikinä mestari. Tuottamisessa eletään ajassa mukana ja tuottajalla täytyy olla stressin- ja paineensietokykyä. Tuottaja voi suunnitella viikon eteenpäin, mutta kaikki suunnitelmat voi mennä uusiksi, jos sattuu joku onnettomuus tai muu vastaava iso juttu.” (Tuottaja 4)

7.3 Työn haastavuus ja kiireen vaikutus tekemiseen

Kaikki tuottajat olivat sitä mieltä, että netin mukaantulo on muuttanut työskentelyä. Jatkuva kiire ja uudet työtehtävät vievät aikaa ja kaikki tuottajat kokivatkin, että tuottajat elävät ainaisessa riittämättömyyden tunteessa.

Kuvio 3. Kiireen vaikutus työhön

Työskentelyä vähemmän stressaavaksi ja vastuita paremmin jakavaksi on suunniteltu ja toteutettu toimintatapauudistus. Vaikka toimintatapauudistus on pyrkinyt helpottamaan työtä toimituksissa, niin silti kaikki tuottajat olivat sitä mieltä, että kiirettä riittää edelleen. Kiireen tultua etukäteissuunnittelu, joka koettiin kaikkein tärkeimmäksi työksi, kärsi myös eniten.

”Suunnittelu tapahtuu kaiken muun työn lomassa. Kun päiväjärjestyksessä ei erikseen lue, että suunnittelua klo 12 - 14, niin siitä on ensimmäisenä kaikkein helpoin pudottaa pois.” (Tuottaja 2)

Pari tuottajaa mielsivät myös on air -tuottamisen kärsivän kiireestä. Netin kärsimisen kiireen takia huomioi vain yksi. Uskon tähän tulokseen vaikuttavan myös sen, että kaikki eivät vielä haastatteluvaiheessa osanneet mieltää nettiä samalla tavalla niin kiinteäksi osaksi omaa työtä kuin muut kauemmin tuottajan rooliin kuuluneet osa-alueet. Ja ehkä, jos juuri netin tuottamiseen keskitytään, niin se syö aikaa kaikelta muulta.

Haastatteluissa tuottajat myönsivät kiireen vaikuttavan työntekoon. Tekemättä jääneet jutut jäivät roikkumaan takaraivoon. Vaikka jutut jäivät painamaan mieltä, tiesivät he myös sen, että asioita ei kannata jäädä murehtimaan. Jos tekemättömiä töitä tai muita asioita jää liiaksi miettimään, kasautuvat kaikki jutut vain entisestään.

Töiden priorisoiminen koettiin tärkeäksi keinoksi töiden ja paineiden tasaamiseksi. Tuottajat olivat työsssänsä myös huomanneet, että maailma ei kaadu, jos kiireen takia nettiin ei ole heti viety uusimpia juttuja.

Haastavuutta tuottajan työhön toivat uudet kuviot kuten netin tuottaminen ja sen opettelu. Taiteilu uuden välineen kanssa ja muiden jo ennestään olevien työtehtävien kanssa tuotti monelle tuottajalle päänvaivaa. Nettiä ei vielä koettu suhteessa yhtä tärkeäksi kuin on airia. Tuottajat halusivat saada toimittajille juttuja ja ideoita, ettei heidän tarvitsisi seistä tumput suorana silloin, kun tuottaja pohtii sitä, miltä nettisivut näyttävät.

Tuottaja myös pohtii sitä, mikä väline edellä mennään. Netistä puhutaan paljon ja nykyään ajatellaan paljon, että pitäisi mennä netti edellä, mutta usein tuottaja meni kuitenkin radio edellä, sillä radion koettiin saavuttavan enemmän ihmisiä kuin netti. (Tuottaja 4)

Tuottaja 2 oli sitä mieltä, että työn haastavuuden tajuaa vasta sitten, kun sitä itse tekee. Tuottajan täytyy myös pysyä tekniikassa ajan hermoilla, sillä koneet ja tuotantokalusto muuttuvat jatkuvasti.

Tuottajan täytyy löytää ajankohtaisia ja mielenkiintoisia, kohdeyleisöä kiinnostavia ja puhuttavia aiheita. Niihin täytyy löytää sopivat ja tuoreet näkökulmat ja aiheisiin täytyy tehdä taustatyötä.

Tuottajalla jokainen päivä on erilainen ja joka päivä kohdataan uusia ja erilaisia haasteita eikä koskaan voi olla työssään liian hyvä. Tuottaja itse luo itsellensä haasteita oman kunnianhimonsa myötä, toki haasteita luo myös oma työyhteisö. (Tuottaja 1)

”Luovassa työssä jaksaminen ja hyvä henki sekä vire ovat onnistumisen lähtökohta.” (Tuottaja 1)

Palautteen antamisen vähyys ja kunnollisen palautekäytännön puuttuminen harmitti paria tuottajaa. Teoriassa palautekäytäntöjä kyllä oli, mutta niiden toteutuminen jäi aina puolitehen.

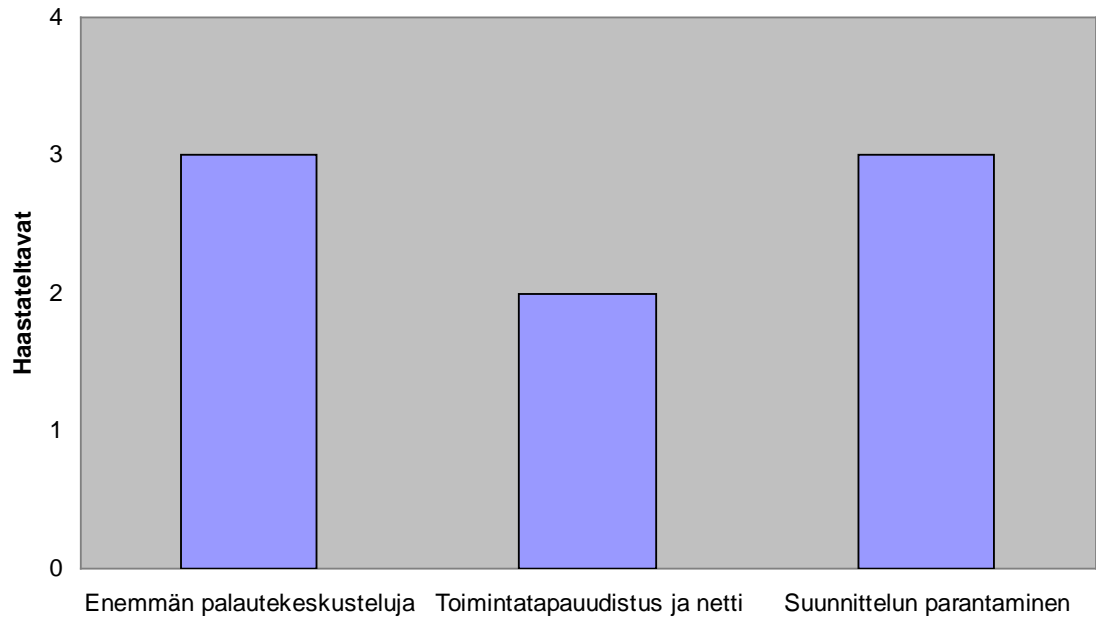
Yksi tuottajista puhui myös itse palautteen antamisen vaikeudesta. Positiivisen palautteen antaminen on helppoa ja juontajalle studioon huikattu tsemppaus kuuluu heti läheyyksessä. Rakentavan ja korjaavan palautteen antamisen hän koki hankalaksi. Kuinka sanoa palaute niin, että se veisi eteenpäin eikä herkkä taiteellinen toimittajasielu ottaisi liikaa itseensä palautteesta. (Tuottaja 3)

7.4 Tuottajaksi kehittyminen ja oppiminen

Haasteelliseksi miellettiin riittävä palautteen antaminen. Sama tuli esille myös siinä, missä asioissa tuottajat kaipaavat oppimista ja kehittymistä. Kolme neljästä tuottajasta mainitsi, että palautekeskusteluja voisi olla enemmän.

”Palautteenannon pitäisi olla jatkuvaa ja sille pitäisi varata omaa aikaa. Kuunneltaisiin juonto-osuus, reporteriosuus tms. ja pohdittaisiin minkälaisia erilaisia lähestymistapoja ja työkaluja voisi olla niihin tilanteisiin, jotka toistuva usein.” (Tuottaja 1)

Oppimisen ja kehittymisen haasteet

Kuvio 4. Oppimisen ja kehittymisen haasteet

Kolme neljästä tuottajasta toivoivat, että suunnittelu paranisi. (Kuvio 4) Tuottajan tärkeimpiä tehtäviä ovat suunnittelu ja ideointi. Kiire ja valtava määrä töitä tekevät yhä tärkeämmäksi tehokkaan suunnittelun. Toisaalta yksi tuottajista oli sitä mieltä, että hänen vahvuutensa ovat juuri suunnittelu ja ideointi.

Oppimisen ja kehittymisen paikaksi pari tuottajaa nimesivät myös toimintatapauudistuksen ja netin. (Kuvio 4) Uusien tapojen omaksuminen ja netin pyörittäminen vaativat varmasti vielä kauan opettelua. Kun netin pyörittäminen lähtee sujumaan, niin silloin aikaa ja resursseja irtoaa myös muualle ja kiire todennäköisemmin helpottaa.

Tuottaja 1 mielsi oppimisen paikaksi sen, että löydetäisiin kiinnostavat ja merkittävät aiheet. Samalla kuitenkin kiitosta ja onnistumista tuli siinä, että kadulla kulkiessa tuottaja saattoi huomata kuulijoiden puhuvan YLE Etelä-Savon Radiossa olleista jutuista, tai että he ovat saaneet apua tai vinkkiä radiossa olleista jutuista.

Kiitos tuottajille tulee yleensä toimittajien kautta. Kun toimittaja tai juontaja saa kehuja, niin tuottaja voi olla tyytyväinen, sillä hän on hoitanut osaltansa työnsä hyvin. Tuottajan onnistuminen näkyy myös siinä, että tuottaja huomaa tekijöistä, heidän silmistä ja eleistä, että nyt meni hyvin.

8 TOIMITTAJIEN KOKEMUKSET TUOTTAJAN TYÖSTÄ

8.1 Tuottajan asema ja rooli työyhteisössä

Kaikki haastatellut toimittajat (7 kpl) olivat sitä mieltä, että tuottaja on työyhteisössä esimiesasemassa. (Kuvio 5) Näin ollen sekä tuottajien että toimittajien näkemys tuottajan asemasta ja roolista työyhteisössä kohtaavat. Toimittaja 3 totesi myös, että tuottajan kuuluu pitää toimittajien oikeuksista ja hyvinvoinnista kiinni.

Tuottaja miellettiin henkilöksi, joka pitää työyhteisössä langat käsissä. Hänen tehtävänä on koordinoida, mitä lähetyksessä loppupeleissä tulee ja mihin mennään juttukeikalle. Tuottajan tulee myös ehdottaa juttuja ja hänen tulee antaa lopullinen hyväksyntä jutuille. (Toimittaja 2)

Välillä tuottajan rooli koettiin hyvin vahvaksi, jos tuottaja otti tiukan roolin ja sanoi, että minä päätän nyt. Toisaalta tuottajan roolia ei myöskään mielletty kovin tasalaatuiseksi, sillä välillä toimittajat joutuvat itse miettimään ja tekemään kaiken. (Toimittaja 1)

Ajanpuutteen ja toimituksessa vallitsevan keskustelukulttuurin takia tuottajan asema työyhteisössä koettiin hieman etäiseksi. Tuottajan toivottiin enemmän jalkautuvan rivi-toimittajien pariin ja jopa tutustuvan vähän aikaa toimittajan työhön, ettei todellisuus pääsisi unohtumaan. (Toimittaja 7)

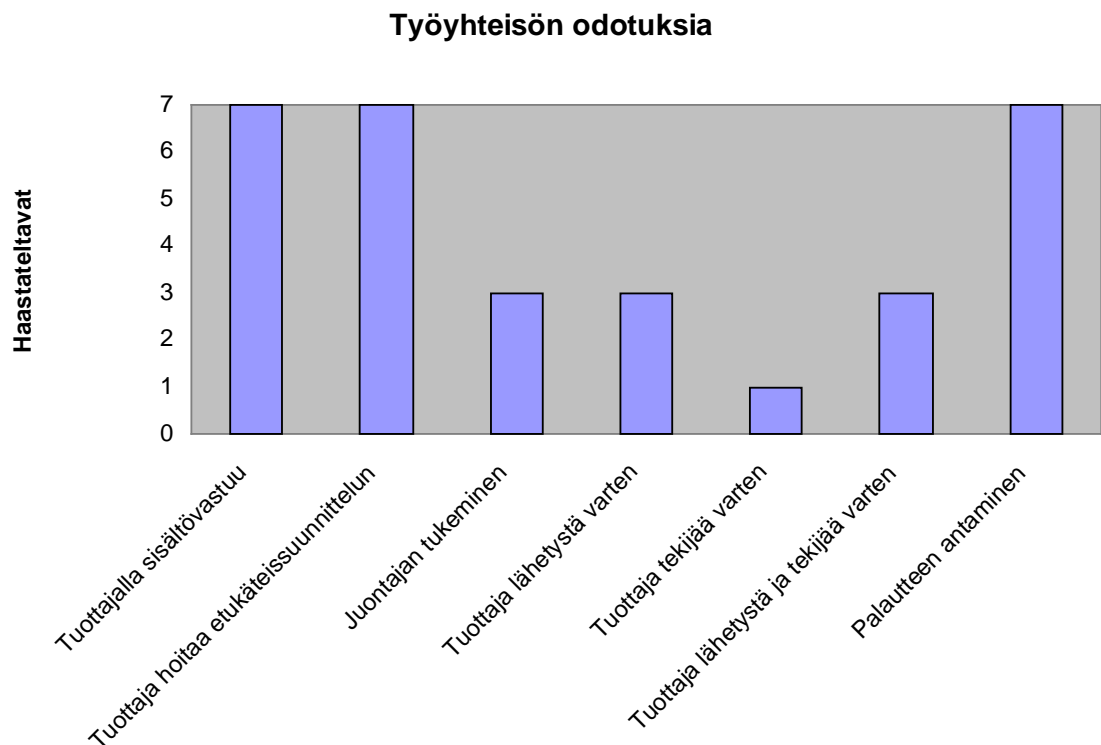
Tuottajan roolista ja työstä nähtiin myös toinen puoli. Tuottaja neuvoo ja tukee juontajia ja reporttereita, mutta kuka tukee tuottajia? Usein tuottaja saa niskaansa paljon pahaa ja häntä on helppo syyttää monestakin asiasta. Toimittaja 4 pohti, saavatko tuottajat riittävästi ylemmiltä tahoilta neuvoa ja opastusta siitä, kuinka ovat tuottajan työnsä hoitaneet.

Kun tuottaja aikoinaan tuli Yleisradion maakuntaradioihin, tuottajan roolia kuvailtiin ja mainostettiin sellaiseksi, että tuottaja auttaa juontajaa tekemään parempaa lähetystä. Se keittää vaikka kahvit juontajalle, jos lähetys sillä paranee. (Toimittaja 1)

8.2 Tuottajan tehtäviä

Tuottajan pääasiallisia tehtäviä ovat netin, juttujen ja on airin tuottaminen. On air - tuottamisessa tuottaja keskittyy siihen miltä uloslähtevä ohjelma kuulostaa. Hän tarkkailee silloin esimerkiksi feidauksia eli erilaisia äänen häivytyksiä, puheen sisältöjä, ovatko kappaleet kuinka järjestyksessä ja liidit kohdillaan. Juttujen tuottamisessa tuottajaideoita aiheita ja näkökulmia sekä hankkii mahdollisia haastateltavia ja taustamateriaalia. Lisäksi hän keskustele aiheesta yhdessä toimittajan kanssa. Nettiä tuottaessa tuottaja valitsee mitkä jutut menevät nettiin ja keskustele yhdessä online-toimittajan kanssa mihin juttu laitetaan ja miltä nettisivut näyttävät.

Yhdeksi tärkeimmäksi asiaksi haastateltavilla nousi etukäteissuunnittelu. Kaikki haastateltavat olivat sitä mieltä, että tuottajien pitää suunnitella juttuja ja mieluummin mahdollisimman pitkälle. (Kuvio 5) Tässä nähtiin myös eniten parantamisen varaa. Riittävän aikaisin tapahtunut suunnittelu koettiin äärimmäisen tärkeäksi, jotta juontaja ja reporterit voivat suunnitella mitä tuleman pitää. (Toimittaja 2)

Kuvio 5. Työyhteisön odotuksia

Ideointia ja erilaisten näkökantojen löytymistä pidettiin tärkeänä. Erilaisten näkökantojen löytymiseksi ehdotettiin muun muassa sitä, että tuottaja keskustelisi enemmän aiheesta tekijän kanssa. Tuottaja ja reporteri voisivat yhdessä miettiä mitä kysyä haastateltavalta, mutta samalla oltiin myös sitä mieltä, että omia aivoja voi ja saa käyttää. Tuottajan kanssa keskustelu koettiin erittäin tärkeäksi siinä tilanteessa, jos aihe oli reporterille vieras. (Toimittaja 2)

”Olisi hyvä, jos tehtäisiin useita juttuja eri näkökulmista, muttei pistettäisi kaikkia munia kerralla samaan pussiin, että vähäsen jokaisesta jotakin.”

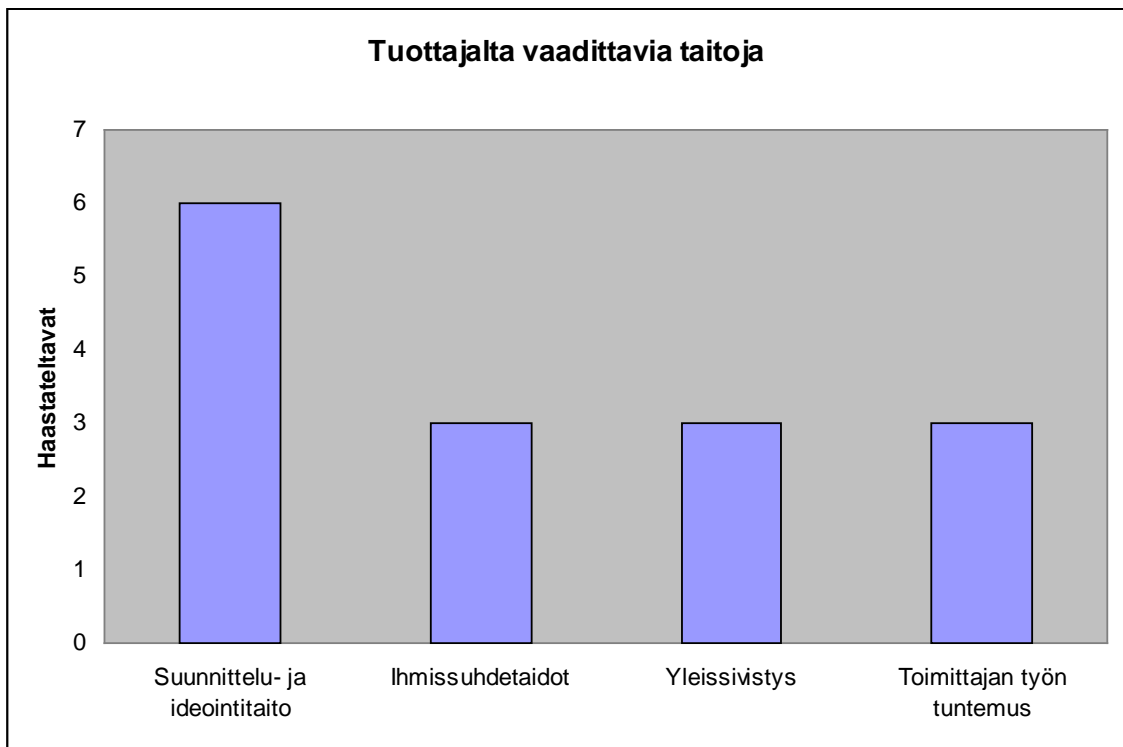
(Toimittaja 7)

Kolme toimittajaa mainitsivat myös sen, että tuottajan tulee olla juontajan tukena. Tuottajan pitää olla yhteistyössä juontajan kanssa eli esimerkiksi välittää tarvittavia tietoja studioon ja olla vähintään henkisenä tukena, jos jotain sattuu. Tuottajan pitää omalla toiminnallansa tehdä juontaja-reportterin työympäristö mahdollisimman hyväksi toimia. (Toimittaja 3) Lisäksi tuottajan tehtäväksi mainittiin myös palautteen antaminen. (Toimittaja 7) (Kuvio 5)

Kolme toimittajista oli sitä mieltä, että tuottaja on selkeästi lähetystä varten. Vain yksi mielsi tuottajan olevan tekijää varten ja loput kolme olivat sitä mieltä, että tuottaja on sekä lähetystä että tekijää varten. Lähetysten kannalla olleet mielsivät, että jos tuottaja on mukana itse lähetyksessä, niin se vaikuttaa siihen miltä kokonaisuus kuulostaa ja lähetys sujuu paremmin. Kuulijoiden tärkeys nousi myös esiin niillä, jotka mielsivät tuottajan olevan lähetystä varten. Molempien näkökantojen puoltajat olivat sitä mieltä, että tuottaja auttaa tekemään hyvää ohjelmaa, joka sitten kuuluu. Tuottajan työtä ei voi olla ilman, että se vaikuttaisi molempiin; tekijään sekä lähetykseen. (Kuvio 5)

8.3 Tuottajilta vaadittavia taitoja

Tuottajan täytyy hallita todella laaja skaala erilaisia asioita. Kuusi seitsemästä toimittajasta mainitsi tuottajalta vaadittaviksi taidoiksi suunnittelu- ja ideointitaidon. Kolme toimittajista piti tärkeänä ihmissuhdetaitoja sekä yleissivistystä ja toimittajan työn tuntemusta. (Kuvio 6)

Kuvio 6. Tuottajalta vaadittavia taitoja

Työtä tehdessään tuottajan tulisi muistaa aina myös kuulijat ja se, että ohjelmaa tehdään heille. Tuottajan pitää kulkea jatkuvasti aistit avoinna mahdollisten juttuaiheiden vuoksi. (Toimittaja 7) Tuottajien täytyy pysyä ajan hermoilla ja pystyä reagoimaan asioihin mahdollisimman nopeasti. Oman alueen tuntemusta pidettiin myös hyvänä ominaisuutena. Hyvällä tuottajalla pitäisi olla myös hyvät suhteet ja kontaktit, joista voi ammentaa ja onkia tietoja. (Toimittaja 2)

Toimittaja 6:n mielestä tuottajalla täytyy olla kokemusta ja tietämystä siitä, millaista radiotoimittajan työ on käytännössä ja hänen täytyy ymmärtää radion kannalta tuottajuus. Lisäksi tuottajan pitää hahmottaa kokonaisuuksia ja kyetä näkemään pidemmälle, esimerkiksi tuottajan pitää pystyä hahmottamaan pidempiä kaaria.

Tuottajan työ ei ole pelkästään vain itse lähetyksen tuottamista ja suunnittelua. Tuottajan täytyy aidosti välittää alaisista ja heidän jaksamisesta. Tuottajan kanssa keskustelusta pidettiin myös äärimmäisen tärkeänä asiana. (Toimittaja 7)

8.4 Tuottaja ja lähetyksen tekeminen toimittajien silmin

Neljä seitsemästä toimittajasta oli sitä mieltä, että eivät tarvitse tuottajalta on air -tuottamista ja mukanaoloa studiossa. Syitä olivat esimerkiksi se, että kaupallisella puolella he olivat tottuneet siihen, että tuottajia ei ole, tai että heille riitti vain tieto siitä, että tuottaja on lasin takana valmiina heitä varten.

Kaikki toimittajat olivat sitä mieltä, että kaipaavat tuottajaa enemmän ennen lähetystä tai juttukeikalle lähtemistä. Tärkeitä ovat hetket tuottajan kanssa ennen lähetystä. He haluaisivat käydä edellisenä päivänä ja vielä samana päivänäkin tuottajan kanssa läpi ohjelmaa. Sitten, kun itse juontovuoro alkaa, niin studio on oma maailma, johon ei muita kaivata. Ennen juttukeikalle lähtemistä kaivattiin keskustelua tuottajan kanssa, että mistä näkökulmasta juttua lähdetään tekemään. Tuottajan toivottiin näkyvän juontomateriaaleissa ja aamussa niissä juttupaikoissa, joihin tuottaja muutenkin kuuluu mukaan. Tuottajan toivottiin myös välittävän tärkeitä tietoja studioon.

Toisaalta toimittaja 7 kaipasi air chekkausta eli käytäisiin läpi millaista lähetystä juontaja tekee ja mikä siinä toimii ja mitä pitäisi tehdä toisin. Tällaista toimintaa ja palautetta ylipäättänsä oli toimittajien mielestä liian vähän.

Vaikka on air -tuottamisesta puhutaan nykyään paljon, miellettiin se YLE Etelä-Savon Radiossa lähes täysin vieraaksi käsitteeksi. On air -tuottaminen koettiin sellaiseksi, että tuottaja vie aiheita studioon ja keskustelee niistä juontajan kanssa. Tällainen toimintatapa on kuitenkin YLE Etelä-Savon Radiossa hyvin vieras. Tällä saralla koettiin opittavaa olevan vielä kovasti. On air -tuottajuuden kuitenkin uskottiin lisääntyvän, koska tulevaisuudessa YLE Etelä-Savon Radiossa ohjelmaa tehdään yhä pienemmällä miehityksellä, joka tarkoittaa sitä, että reporttereita ei aina edes ole tekemään juttuja ja näin ollen tuottajan täytyisi pakolla osallistua enemmän itse lähetykseen. (Toimittaja 7)

Toimittaja 7 pohti myös, että tuottaja voisi tulla useammin studioon ja jutella jostain aiheesta suorana. Tuottajilla voisi olla enemmän riskinottoa eikä niin paljoa plii-suilua. Toimittaja 4 oli myös huomannut, että tuottaja ei paljoa heidän työssensä näy, koska toimittajilla on niin vapaat kädet tehdä juttuja. Pitkäjänteinen tuottaminen ei aina YLE Etelä-Savon Radiossa onnistu, sillä usein aamulla katsotaan kalenteria ja pohditaan mitä tänään tehtäisiin. (Toimittaja 6)

Yleisesti todettiin, että tuottajat voisivat suunnitella hieman enemmän ja lisäksi tuottajat voisivat joskus kysyä, onko juontajalla kaikki hyvin tai tarvitseeko tuottaja jotain.

”Niin kuin tässä yksi päivä säikähdin, kun tuottaja kysyi minulta, tarvitseanko välijuontomateriaalia. Näin ei ollut tapahtunut neljään vuoteen.”
(Toimittaja 2)

Tuottaja on aamussa paljon näkyvämmässä osassa kuin esimerkiksi keskipäivässä tai iltapäivässä. Keskipäivässä ja iltapäivässä voi mennä useita päiviä niin, että tuottajaa ei näy studiossa. Toisaalta tietynlaisiin tapoihin vain on totuttu. Aamua juontaessa juontajat ovat tottuneet siihen, että tuottaja on osa lähetystä ja on kivaa tehdä asioita yhdessä. Tuottaja toimii aamussa kumppanina ja saa ohjelman rullaamaan.

Toimittaja 6 toivoi, että olisi kiva, jos joskus käytäisiin juttuja läpi. Reporterina ollessa toimittajat toivoivat ja odottivat, että tuottaja on miettinyt, mistä voisi jutun tehdä ja millä näkökulmalla. Tuottajan odotettiin valmistelevan reporterin työtä. Toimittaja 7 toivoi enemmän keskustelua toimittajan ja tuottajan välille.

8.5 Tuottajien onnistuminen

Tuottajien onnistuminen koettiin hyvin hankalaksi määritellä. Usein ei pystytty sanomaan, että mikä yksittäinen asia tuottajilta hoituu hyvin. Tuottajien koettiin onnistuneen laajemmissa kokonaisuuksissa. Tuottajien onnistuminen koettiin vaihtelevana, esimerkiksi siten, että joskus jutut jäivät viimeinkin ja juontaja sai jännittää tuleeko joku juttu ollenkaan, sillä ajanmukaista tietoa ei aina ollut saatavilla.

Joskus juttukeikoille täytyi lähteä hyvin vähillä taustatiedoilla. Puolustukseksi näille puutteille todettiin se, että kaupallisella puolella on totuttu työskentelemään ilman tuottajaa. Joten jos tuottaja ei aina pystynyt tuottamaan yhtä laadukkaasti ja auttamaan, niin se ei haitannut. Vaikka pieniä puutteita olikin, niin silti tuottajan työ koettiin plusmerkiseksi. (Toimittaja 2)

Aamutuottajan koettiin onnistuvan hyvin siinä, mitä hän tekee. Hän tuntui oivaltaneen mitä on air -tuottaminen tarkoittaa ja kuinka sitä tehdään. Päivätuottajan tekemisessä koettiin olevan enemmän toivomisen varaa. Päivätuottajalla aikaa kuluu myös ideointiin, sillä hänellä on aamutuottajaa enemmän juttupaikkoja ja paikkoja, joissa aihe ja haastateltava vaihtuu päivittäin. Esimerkiksi aamutuottaja tuottaa ohjelmapaikkaa nimeltä päiväkirjavieras, jossa on aina yhden viikon ajan sama haastateltava. Näin ollen aamussa ei tälle paikalle tarvitse aina etsiä uutta haastateltavaa, vain pohtia aihealueet, joista juontaja ja päiväkirjavieras keskustelevat. Lisäksi päivätuottajalla menee aikaa netin pyörittämiseen ja hän hoitaa ja suunnittelee myös politiikkaan liittyvää juttupaikkaa. Lisäksi tuottajan tyyliksi on muodostunut se, ettei hän käy äänessä itse lähetyksessä. Tähän on totuttu ja tämän kaavan mukaan kaikki jutut suunnitellaan. Ajallisesti päivätuottajalla on tuotettavana pidempi pätkä kuin aamutuottajalla. Aamutuottajan tuotettava osuus on 6.30–10.30 ja päivätuottaja jatkaa tästä aina klo 17.00 saakka. Aamutuottaja koettiin suunnitelmallisemmaksi ja luetettavammaksi. Aamujuontajana juontaja tietää tuottajan olevan backoppi ja tulevan apuun, jos jotain sattuu. Päivätuottajaan taas ei pystytä aivan yhtä hyvin luottamaan ja hänen ei koettu olevan aivan yhtä suunnitelmallinen kuin aamutuottaja. Toisaalta tuottajat ovat erilaisia ja omia persooniansa ja heillä on omat tapansa työskennellä. (Toimittaja 6)

Tuottajan kanssa yhteistyön onnistumiseen vaikutti myös se, kuinka hyvin ymmärtää toista ja millaiset välit tuottajalla ja juontajalla on keskenään. Päivätuottajalla todettiin olevan vielä parannettavaa joillakin osa-alueilla. Vaikka työssä on paljon hommaa, netin tuottamista, juttupaikkojen ideointia ja sisältöjä, niin silti päivässä ja iltapäivässä suunnittelu ja työskentely ei ole kovin eteenpäin kaatuvaa. Tuottamisessa eletään liikaa tässä ja nyt, ja jos sopivaa ideaa ei heti synny, niin käydään tekemässä gallup. Hommat tehdään välillä ehkä liikaa juosten kusten. (Toimittaja 1)

YLE Etelä-Savon Radiossa toimittajat kokivat, että ihmissuhdetaidot ovat parantuneet vuosien varrella. Syyksi epäiltiin palautekeskusteluiden muutosta. Aikaisemmin palautteen antamisen todettiin olleen liian rajua ja väärässä paikassa.

”Negatiivisen palautteen ja palautteen antamisen hetki on tärkeää. Vaikka antaisi palautetta, mutta missä sen antaa ja miten, niin siinä on iso ero.”

(Toimittaja 2)

Netin tuottamisen koettiin vievän tuottajilta hirveän paljon aikaa. Se miellettiin rasiitteenä, kun joka päivä pitää keksiä uusi päivän kysymys ja muita juttuja, joilla ihmiset saadaan interaktiivisiksi netissä. Netin koettiin vievän aikaa kaikkein tärkeimmältä eli suunnittelulta. (Toimittaja 7)

Haastatteluja keväällä 2010 tehdessäni toimittajat olivat sitä mieltä, että netin tuottaminen hakee vielä jonkun verran omia uomiansa. Netin tuottaminen oli ollut olemassa vain puolisen vuotta ja iso parannus tuottamiseen tuli, kun tuottajille jaettiin selkeämmät roolit tuottamisen suhteen. Selkeä kellonaika, että missä kulkee aamutuottajan netti-tuottamisen raja ja missä päivätuottajan raja, on helpottanut sitä, että tuottaja pääsee paremmin irti netistä ja voi keskittyä muihin työtehtäviinsä paremmin, ettei netti kokoajan pyöri takaraivossa. (Toimittaja 7)

Vaikka netin tuottaminen ja netti puhutti paljon toimittajia, ja he kokivat netin vievän valtavasti aikaa, niin silti nettisivujen uudistus ja tuottajien mukaan tuleminen nettiin koettiin hyväksi. Netti on kehittynyt huomasti, mutta samalla pelättiin, että netti menee pian radion edelle. (Toimittaja 2) Toisaalta netin ja radion koettiin tukevan toinen toisiansa ja radio koettiin ainakin vielä olevan vahvinta osaamista.

Toimittaja 7 toivoi tuottajilta enemmän sisällöllistä välittämistä. Hän mainitsi tuottajien tehtäviksi myös viihtyisyyden lisääminen ja sen, että tuottaja seisoo jutuissa toimittajan takana ja on ohjeistanut toimittajan riittävän hyvin ennen juttukeikkaa.

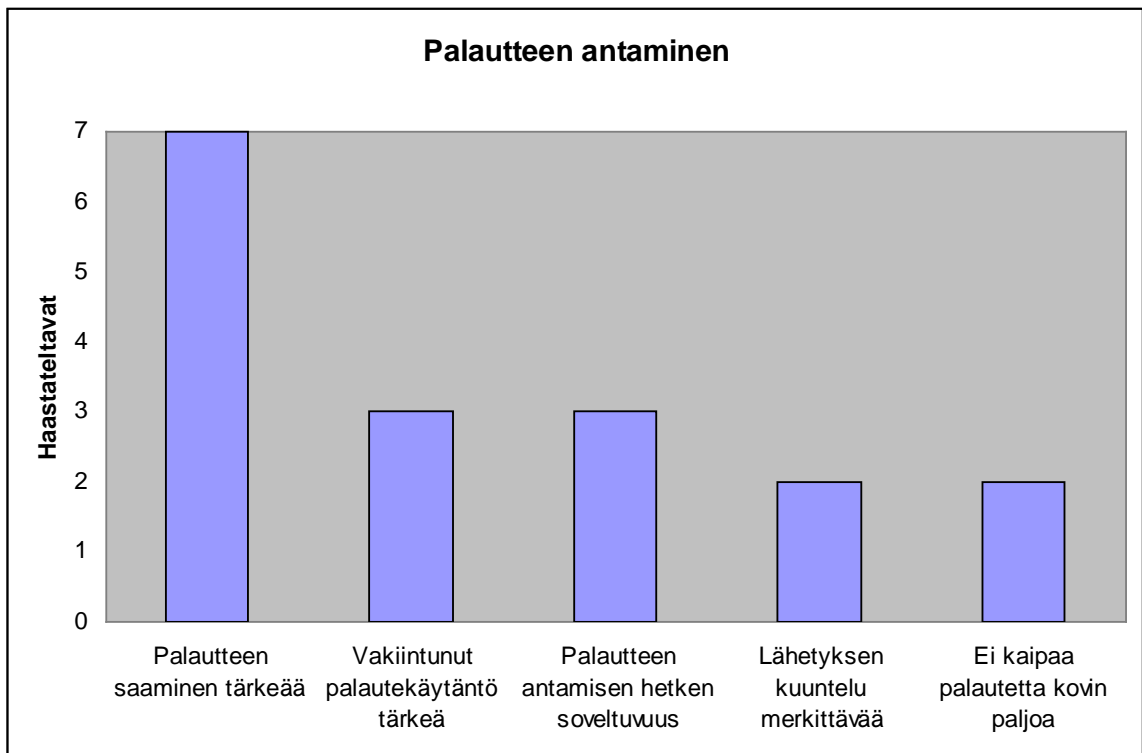
Tuottajan vaaranpaikka voi olla se, että tuottajalta voi hävitä näppituntuma juontajan työhön. Koneet vaihtuvat ja tekniikka kehittyy ja tuottajilla pitäisi silti olla käsitys siitä, millaista toimittajan työ on. Suunnittelussa vaarana on se, että eletään liikaa kädestä

suuhun. Usein aamulla katsotaan kalenteriin, että mitäs sitä tänään tehtäisiin. (Toimittaja 6)

Toiveita tuottajan työhön tuli muun muassa siitä, että tuottaja voisi jalkautua enemmän ihmisten pariin, olla enemmän arjessa mukana, vaikka vaihtamalla hetkeksi paikkaa juontajien ja reporttereiden kanssa nähdäkseen ja kokeakseen, miten homma toimii sillä puolella. Tällä tavalla juttuihin voisi löytää uusia näkökulmia ja tuottaja voisi havaita sen, mikä homma toimii ja mikä ei. (Toimittaja 7)

8.6 Palautteen saaminen ja antaminen

Kaikki haastateltavat olivat sitä mieltä, että palautetta olisi kiva saada, ja että palautetta saadaan YLE Etelä-Savon Radiossa aivan liian vähän. (Kuvio 7) Esimerkiksi toimittaja 4 kertoi, että viimeisen viiden kuukauden aikana hän oli saanut palautetta kaksi kertaa. Positiivista palautetta on kiva saada, mutta negatiivisesta palautteesta oppii paremmin.

Kuvio 7. Palautteen antaminen

Kolme toimittajaa nostivat esiin sen, että mikä on palautteen antamiselle hyvä hetki. Todettiin, että palautteen antamiselle pitäisi varata oma hetki eikä niin, että esimerkiksi negatiivinen palaute rynnätään antamaan studioon kesken lähetyksen. (Kuvio 7) Niin

hyvän kuin negatiivisen palautteen saaminen kuuluu lähetyksessä. Jos tuottaja on tullut studioon sanomaan, että hyvin meni, niin se vaikuttaa omaan tekemiseen ja fiilikseen, jolla lähetystä tekee. Negatiivinen vuorostaan kuuluu myös lähetyksessä.

YLE Etelä-Savon Radiossa negatiivisen palautteen antamisessa ollaan hyvin varovaisia. Palautetta halutaan, mutta negatiivista palautetta ei osata kunnolla ottaa vastaan, vaan maailma kaatuu heti, jos saadaan negatiivista palautetta. Tässä olisi opittavaa kaikilla.

Palautteen saamisessa ongelmalliseksi koettiin se, että palautteen antamisen tyyli voi vaihdella sen mukaan millainen mielenlaatu tuottajalla sattuu olemaan. Palautteen antajaan tulisi myös pystyä luottamaan. (Toimittaja 1)

Tuottajat ovat vuosien varrella myös oppineet antamaan palautetta. Aikaisemmin palautteen antaminen saattoi olla turhan rajua ja väärässä paikassa, mutta nyt taito on jo kehittynyt. (Toimittaja 2)

Palautteen saamisella pitäisi olla aina tietty aika ja paikka. Esimerkiksi toimittaja 4 ehdotti, että sopiva palautteen määrä olisi kerran viikossa pieni yhteinen hetki tuottajan kanssa. Silloin palautteen antamisesta ja saamisesta tulisi rutiinia ja silloin siitä lipsutaisiin harvemmin. Nyt, kun tiettyä palautekäytäntöä ei ole olemassa eikä mitään tiettyä ole ruvettu noudattamaan, niin palautteen antamisesta on helppo lipsua. Kun palautteelle on olemassa oma paikka, niin silloin molemmat sekä tuottaja että toimittaja osaavat valmistautua tilanteeseen ja järjestävät omat menonsa niin, että ovat paikalla. (Kaavio 7)

Olisi hyvä, jos tuottaja kerkeäisi kuuntelemaan, kuinka lähetys kulkee ja huomauttaa, kertoa, kehua ja moittia. Tuottaja kumminkin kuulee helposti maneerit ja muut virheet ja voisi puuttua niihin helposti. (Toimittaja 1 ja 4)

Toimittaja 7 kaipaisi myös air chekkausta, miten lähetys menee ja vinkkejä omaan tekemiseen. Toimittaja 6 pohti vuorostaan, että jos palautekäytäntö vakiintuisi, niin palautetta oppisi antamaan ja myös saamaan. Siinä oma nahka kehittyisi, ettei niin pienestä ottaisi itseensä vaan pystyisi myös hyödyntämään saatua negatiivista palautetta.

Toisaalta pari toimittajaa olivat sitä mieltä, että eivät välttämättä tarvitse palautetta niin paljoa. (Kuvio 7) He kuuntelevat itse omaa lähetystä ja arvioivat kuinka onnistuivat.

Samoin täysin ulkopuolisten ihmisten palaute koettiin tärkeäksi oman oppimisen kanalta.

8.7 Tuottajien ja toimittajien näkemysten kohtaaminen

Toimittajat ja tuottajat olivat molemmat sitä mieltä, että tuottaja on esimiesasemassa. Ylipäättensä toimittajilla ja tuottajilla oli hyvin samantyyppiset näkemykset tuottajan työstä. Tuottajat myös olivat itse huomanneet omat puutteensa, kuten liian vähälle jäävän etukäteissuunnittelun, on air -tuottamisen vaikeuden ja palautteen antamisen puutteen. Uuden tuotettavan, netin, kokivat molemmat osapuolet aikaa vieväksi ja vievän huomiota muulta, ehkä tärkeämmiltä asioilta.

Tuottajat muistuttivat on air -tuottamisen tärkeydestä, samoin tekivät toimittajat. Mutta toisaalta toimittajat myös olivat sitä mieltä, että tuottajaa ei välttämättä kaivata kauheasti studioon toimittajan kaveriksi. Periaatteessa YLE Etelä-Savon Radiossa ei olla vielä kunnolla omaksuttu on air -tuottamista ja sitä, että tuottajan kuuluisi olla lähetyksessä mukana. Toisaalta jokainen toimitus tekee lähetyksestään omanlaista ja täten tuottajat näkyvät eri tavalla eri paikoissa.

Tuottajan tärkeimmäksi tehtäväksi nousi sekä toimittajien että tuottajien piirissä etukäteissuunnittelu. Suunnittelun tärkeys tuli useasti esiin molemmilla osapuolilla eikä sen tärkeyttä voi olla liikaa korostamatta. Tulevan ohjelman yhtenäisyys ja kaikkien työskentely ja työyhteisön hyvinvointi perustuu onnistuneeseen etukäteissuunnitteluun niin, että kaikkien on helpompi työskennellä.

Tuottajat tiesivät, että heillä olisi työssään parannettavaa. Toimittajat ilmaisivat myös selkeästi, mitkä asiat toimivat ja mitä voisi parantaa, kuten esimerkiksi etukäteissuunnittelu tai palautteen antaminen. Tulevaisuudessa olisi hyvä, jos toimittajat ja tuottajat keskustelisivat yhdessä molemminpuolisista toiveista ja näkemyksistä, että kaikki voisivat kiinnittää huomiota juuri oikeisiin asioihin. Ehkä toimituksessa juuri tuottajan työn parempaan onnistumiseen päästäisiin yhteisellä palautekeskustelulla, jossa kävisi ilmi myös toimittajien palaute tuottajille. Näin voitaisiin keskittyä juuri niihin seikkoihin, jotka eniten vaikuttavat lopputulokseen työyhteisössä.

Loppujen lopuksi tuottajien ja toimittajien näkemykset kohtasivat suurelta osin. Eniten eroa oli ehkä siinä, että jotkut toimittajista ja tuottajista pitivät eri asioita hieman erilaisessa arvossa ja merkityksessä. Toiselle on air -tuottaminen oli tärkeämpää ja toinen taas kaipasi mieluummin apua juttujen ideoinnissa. Toimittajat niin kuin tuottajat ovat erilaisia omia persooniansa ja heidän ammattitaitonsa on hioutunut omanlaiseksi vuosien saatossa. Tästä ehkä suurimmat erot johtuvat, sillä kiinnitämme erilaisiin asioihin huomiota oman persoonamme ja omien kiinnostuksenkohteidemme takia. Tuottajan työn vaikeus ja haaste tulee ehkä siinä, että tuottajan tulisi pystyä löytämään hyvä tapa tuottaa eli periaatteessa tuntee alaisensa niin hyvin, että hän pystyy tarjoamaan heille juuri sitä heidän eniten kaipaamaansa apua ja tukea.

9 TUOTTAJAN TYÖN NÄKYMINEN TYÖHARJOITTELIJALLE

9.1 Tuottajan vastuu ja ideointi

Itse harjoittelussa ollessani huomasin, että tuottajan rooli on todella tärkeä. Ilman tuottajaa ohjelmien sisältö ja itse ohjelmat voivat olla mitä tahansa ja millaisia tahansa. Tuottaja on se, joka näkee ja hahmottaa kokonaisuuden ja pitää sen kasassa. Tuottajan tulisi kuunnella jutut läpi ennen niiden menoa lähetykseen, mutta useimmiten tuottaja ei näin kerkeä tekemään. Tuottaja myös pohtii, mitkä jutut soveltuvat YLE Etelä-Savon Radioon ja mitkä eivät.

Tuottajan toimenkuvaan kuuluu minusta juttuaiheiden metsästyks. Hän pitää tuntosarvet koholla ja seuraa paikallisia ilmiöitä, asioita ja muita medioita. Aiheita voi ja pitääkin ideoida yhdessä toimittajien kanssa, ettei lähetyksestä tule ainoastaan tuottajan näköinen.

Tuottaja antaa aiheen, mutta minusta toimittajan ja tuottajan pitäisi yhdessä keskustella näkökulmasta. Välttämättä tuottajan ei tarvitse näkökulmaa antaa itse vaan tuore ja erilainen näkökulma voidaan löytää toimittajan kanssa kaksin keskustelemalla tai jopa yhdessä isommassa palaverissa usean toimittajan kesken ideoiden. Tällaisen keskustelun ja ideariihen avulla säästetään tuottajan työtä ja parhaimmassa tapauksessa yksi juttuidea poikii useampia aiheita ja näkökulmia, joista voidaan nostaa koko päivän kantava teema.

9.2 Työntekijöiden ohjeistaminen ja palautteen antaminen

Tuottajan kuuluu myös ohjeistaa toimittajia riittävän hyvin. Tuottaja ei tee työtänsä riittävän hyvin, jos hän sanoo, että käy haastattelemassa hiihtäjiä ladulla. Täytyy antaa enemmän tietoa siitä miksi. Esimerkiksi vaikkapa myöhäinen lumentulo. Jopa pari apukysymystä ilmoille ei ole pahitteeksi. Kuinka hiihtäjät ovat suhtautuneet, kun lumille ei ole päästy? Tai huomaako myöhäistä lumentuloa edes? Jos tuottajalla on mielessä joku henkilö tai mahdollisesti hyvä paikka, josta lähteä asiaa selvittämään, olisi hyvä näistä yhteyksistä myös mainita.

Työntekijöiden ohjeistaminen sujuu YLE Etelä-Savon Radiossa minusta kohtuullisen hyvin. Ainakin lisää apuja ja pohdintaa saa, jos kysyy. Toisin on palautteen saaminen. Toimittajat eivät juurikaan tuntuneet saavan palautetta ja tästä olivat muutamat toimittajat hieman näreissään. Itsekin harjoittelussa ollessa olisin oppimisen kannalta toivonut saavani jutuista palautetta. Useimmiten palaute, jonka sain, tuli studiossa juontamassa olleelta juontajalta, joka juttuni kuuli, ei tuottajalta. Tätä mieltä olivat myös muut toimittajat. Erään toimittajan kanssa jutellessani hän kertoi joutuneensa pyytämään työnsä palautetta jopa Helsingistä asti, koska ei ollut saanut sitä omalta toimitukselta.

Tuottajien tulisikin kiinnittää enemmän huomiota palautteen antamiseen. Palautteen antaminen ja saaminen opettaa molempia osapuolia. Toimittaja voi oppia virheistään tai kiinnittämään huomiota manereihinsa. Tuottaja taas tulee kuunnelleeksi jutut ja voi saada niistä uusia ideoita ja oppia itsekin.

YLE Etelä-Savon Radiossa voisi kokeilla erilaisia pieniä palautehetkiä tai jotain vastaavaa. Palautteenannolle riittäisi esimerkiksi viisikin minuuttia päivässä tai edes kerran viikossa per toimittaja. Tuottajat saisivat antaa palautetta jutuista, näkökulmista, juontojen sopivuudesta ja siitä kuinka sujuva lähetys oli. Lisäksi toimittajat voisivat kertoa missä tuottaja on onnistunut tai missä he olisivat kaivanneet enemmän apua. Ajan suomissa puitteissa mahdollisten parhaimpien ja pahimpien palojen kuuntelu voisi olla opettavaista. Tämä voisi parantaa molemminpuolista oppimista, vaikkakin se veisi aikaa suunnittelulta ja muilta töiltä, mutta uskoisin, että se voisi ajanmyötä näkyä myös parantuneena lopputuloksena ja jopa työmotivaatiossa.

9.3 Kokoukset ja johtaminen

YLE Etelä-Savon Radiossa päälliköt ja tuottajat kokoontuvat viikoittain palaveriin. Palaverissa he pohtivat ja ideoivat tulevia juttuja ja aiheita sekä käsittelevät muita tärkeitä asioita. Nämä palaverit jäivät minulle harjoittelijana hieman vieraiksi, sillä en niihin itse osallistunut.

Erilaiset palaverit, keskustelut ja pohdinnat ovat hyviä, kunhan ne pystytään järjestämään organisoidusti ja ne etenevät tarkoituksenmukaisesti eikä niissä rönsyillä turhan-

päiväisyyksiin. Periaatteessa palavereja ja ideariihä saisi olla jopa enemmän. Tuoreet aiheet ja näkökulmat eivät löydy itsestään ja niiden eteen täytyy kaikkien niin toimittajien kuin tuottajienkin tehdä töitä.

Tuottajat johtajina onnistuvat hoitamaan työnsä YLE Etelä-Savon Radiossa. He ovat selkeästi auktoriteetti, jota uskotaan ja heidän sanaansa luotetaan. Tuottajan täytyy olla myös itse varma omasta tekemisestään ja omasta näkemyksestään. Mutta toisaalta tuottaja on kaikkien toimittajien yhteinen johtaja ja sparraaja. Hänen täytyy käyttäytyä asemansa mukaisesti. Vaikka tuottaja viimekädessä päättää kanavan ilmeestä ja siitä mitä radiosta tulee ulos, niin silti hän ei saa olla yksinvaltiainen. Tuottajan tulisi kuunnella myös muiden ehdotuksia eikä tyrmätä niitä suoriltaan. Idea voi olla muokattavissa, ellei ole toteutuskelpoinen sellaisenaan. Tuottajan pitää myös pystyä itse ottamaan vastaan rakentavaa palautetta ja toimia oman arvonsa mukaisesti.

10 POHDINTA

Opinnäytetyössäni perehdyin siihen, kuinka tuottajan työ YLE Etelä-Savon Radiossa näyttäytyy itse tuottajille ja toimittajakunnalle. YLE Etelä-Savon Radiolta tulleen vinkin ansiosta työtä oli mielekästä ja kiinnostavaa lähteä tutkimaan. Työssäni pyrin löytämään näkemyksiä ja vastauksia siihen, millaisia asioita tuottajat ja vuorostaan toimittajat pitävät tuottajan työssä tärkeimpänä. YLE Etelä-Savon Radiossa tuottajia on kaksi, aamussa ja päivässä omansa. Halusin saada selville näkemyksiä molempien tuottajien työstä, mutta myös löytää eroja ja yhtäläisyyksiä, toimivia ja ei toimivia osa-alueita kummankin tuottajan työstä.

Opinnäytetyö osoittautui hyvin mielenkiintoiseksi ja huomasin, että tuottaja joutuu elämään koko ajan kehittyvän tekniikan keskellä. Jatkuvasti tulee uusia välineitä ja toimittajien ja tuottajien pitää pystyä omaksumaan nopeastikin uusia asioita. Yhä kiireisempi työtahti on omiaan lisäämään stressiä ja kiire näkyy myös työssä.

YLE Etelä-Savon Radiossa tuottajat ovat pitkälti luoneet itse omat tuottamistyylinsä ja kehittämisessä ja oppimisessa paremmaksi tuottajaksi tarvitaan niin tuottajien omaa näkemystä kuin toimittajienkin havaintoja. Osa tuottajista mielsi, että tuottajan kuuluu kuulua myös lähetyksessä ja osa taas jäi enemmän taustajoukkoihin. Näiden näkemysten perusteella tuottajat olivat muokanneet omaa työnkuvaansa. Aikoinaan, kun tuottajien virkoja maakuntaradioihin perustettiin, ei ollut olemassa tarkkaa konseptia siitä, millainen tuottajan pitäisi olla. Siksi tyylejä ja tapoja löytyy yhtä monta kuin on tuottajia. Myös siksi tämä opinnäytetyö onkin ollut omiaan kokoamaan sekä toimittajien, että tuottajien ajatuksia siitä, millaisena tuottajan työ nähdään ja koetaan.

Haastatteluista syntynyt materiaali yllätti paljoudellaan, mutta pitkällisen analysoimisen ja erottelun jälkeen sieltä kuitenkin löytyivät useimmin toistuvat ja merkittävimmät asiat. Omasta mielestäni onnistuin ainakin toimittajakunnasta kaivamaan esille heitä eniten mietityttäneet aiheet.

Mielikuva tuottajan toimenkuvasta oli molemmilla osapuolilla, niin toimittajilla kuin tuottajilla hyvin samanlainen. Tuottaja miellettiin auktoriteetiksi ja häneen luotettiin. Tuottajalle kuului myös paljon vastuuta ja töitä. Tuottajan kuului molempien mielestä

suunnitella ja ideoida, antaa palautetta ja tehdä toimittajan työstä mahdollisimman helppoa. Tuottaja antaa näkökulmia ja etsii haastateltavia, hän on mukana lähetyksessä ja välittää tärkeitä tietoja studioon. Tuottajalla pitää olla hyvät ihmissuhdetaidot ja hänellä täytyy olla suhteita moniin paikkoihin. Tuottajan täytyy olla siis todellinen monitoimipakkaus. Tuottajan miellettiin olevan lähetystä ja tekijää varten ja siitä muodostuu kokonaisuus. Tekijää varten olemalla tuottaja on myös lähetystä ja kuulijaa varten. Usein toimittajat muistuttivat siitä, että ohjelmaa tehdään kuulijoille ja lähetys itsessään on tärkeä.

Tuottajalle nimettiin paljon tärkeitä ominaisuuksia, mutta kaksi työnkuvaa nousi ehkä selkeimmin esille, palautteen antaminen ja etukäteissuunnittelu. Näissä koettiin myös olleen eniten puutteita. Tämä herättikin jatkoa ajatellen lisää kysymyksiä. Jos molemmat osapuolet tietävät nämä puutteet, niin miksi asialle ei ole tehty mitään? Kuinka asiat saisi toimimaan paremmin? Ehkä yhteinen suunnittelupalaveri, jossa sovittaisiin pelisäännöistä esimerkiksi palautteenannosta, voisi auttaa tähän. Tai että suunnittelulle varattaisiin selkeämmin omaa aikaa, ettei se jäisi liian vähälle. Esimerkiksi ideariihien käyttöä ja erilaisia brainstormeja voisi kokeilla. Lisäksi aikaa pitäisi pystyä irrottamaan myös sille, että tuottaja ja toimittaja käyvät yhdessä läpi ajatuksia, kysymyksiä ja näkökulmia ennen seuraavaa juonto-osuutta tai juttukeikalle lähtöä. Tällainen hetki olisi hyvä pyhittää juuri silloin, kun tuottaja antaa toimittajalle tehtävänannon. Ideoita ja erilaisia toimintamalleja voi esittää paljonkin, mutta toimituksen täytyy itse löytää heidän tyylillensä sopivin vaihtoehto. Ehkä seuraava opinnäytetyö voisi käsitellä sitä, kuinka näihin esille tulleisiin huomioihin voisi puuttua ja parantaa näin työympäristöä ja itse työtä.

Kuten sekä tuottajat että toimittajat mainitsivat haastatteluissa, olisi tuottajien hyvä pitää välillä yllä toimittajan taitojansa. Tuottajalla voisi olla toimituspäiviä vaikka kerran kuussa. Silloin hän olisi mukana juttukeikalla tai tekisi itse oman jutun alusta loppuun tai juontaisi lähetysten. Tällä tavalla tuottajalla pystyisi näppituntuma itse toimitustyöhön, jutut saisivat erilaisia näkökulmia ja kuulijat vaihtelua, kun äänessä olisi välillä joku muu kuin aina sama juontaja. Eikä yksi päivä kerran kuussa varmasti ylitsepääsemättömän vaikeaksi muodostuisi toteuttaa.

Tuottajille on olemassa erilaista koulutusta. Tulevaisuudessa yhdeksi kouluttamisen osa-alueeksi voisi nostaa netin tuottamisen. Sitä on nyt tovi harjoiteltu ja siinä on pik-

kuhiljaa päästy jyvälle, mutta aina paremmaksi voitaisiin tulla. Tuottajille voisi opettaa kuinka oppia tehokkaammin tuottamaan nettiä ja opettaa ylipäätänsä nettiohjelman käyttöä. Toimittajakunnalta voisi kysyä vinkkejä millaista apua he kaipaavat netin tuottamiseen ja mitkä asiat heidän mielestä netin tuottamisessa toimivat ja missä on parantamisen varaa. Näin pystyttäisiin kiinnittämään oikeanlaisiin asioihin huomiota.

Toimittajat ja tuottajat ovat myös yksilöitä. Osa toimittajista kaipasi tiettyjä asioita, kuten tuottajan suurempaa näkymistä studiossa tai air chekkausta eli käytäisiin läpi millaista lähetystä juontaja tekee ja mikä siinä toimii ja mitä pitäisi tehdä toisin. Mutta vastaavasti joukossa oli myös niitä, jotka eivät kyseisiä asioita kaivanneet. Jokainen meistä on yksilö ja tuottajan suuri taito piileeekin siinä, että hän osaa tarjota juuri sopivinta apua oikealle ihmiselle. Toimittajat kokivat tuottajien kuitenkin pääasiassa onnistuneen tuottamisessa.

Vaikka opinnäytetyö on tehty vain YLE Etelä-Savon Radiossa, uskon, että muissakin maakuntaradioissa on kamppailtu samanlaisten ongelmien kanssa. Kuinka saadaan kiiressä aika riittämään ja kuinka keskittyä juuri oleellisimpaan? Uuden välineen omaksuminen, palautteen antaminen ja yleisen ilmapiirin kunnossapito ovat varmasti pohtimisen arvoisia asioita missä tahansa. Uskon tästä työstä olevan apua YLE Etelä-Savon Radiossa hahmottamaan tuottajan toimenkuvaa niin tuottajan kuin toimittajankin näkökulmasta sekä herättämään keskustelua siitä, kuinka tuottajan työtä voisi vielä parantaa. Lisäksi uskon, että tästä työstä on apua myös muille maakuntaradioille mietittäessä tuottajan roolia heidän toimituksissaan.

LÄHTEET

Aineistolähteet

Toimittajien ja tuottajien haastattelut tammikuu 2010. Mikkeli.

Toimittaja 1. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 29.1.2010.

Toimittaja 2. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 29.1.2010.

Toimittaja 3. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 28.1.2010.

Toimittaja 4. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 29.1.2010.

Toimittaja 5. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 27.1.2010.

Toimittaja 6. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 29.1.2010.

Toimittaja 7. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 28.1.2010.

Tuottaja 1. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 28.1.2010.

Tuottaja 2. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 29.1.2010.

Tuottaja 3. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 27.1.2010.

Tuottaja 4. YLE Etelä-Savon Radio, Mikkeli. Haastattelu, 28.1.2010.

Teorialähteet

Bertling Sirpa, Rantala Teija & Saksala Elina 2007. Mitä tuottaja tekee? Teoksessa Bertling Sirpa, Rantala Teija & Saksala Elina. Tuottajan työ. Edita Prima Oy, Helsinki. 7 – 11.

Brandon William 2008. Best of the ELearning Guild's learning solutions: Top articles from the eMagazine's first five years. Pfeiffer, San Francisco.

Finnpanel 2010. Kansallinen Radiotutkimus. Luettu ja tulostettu 9.9.2010.

<<http://www.finnpanel.fi/tulokset/radio/krt/viimeisin/tavoittavuus.html>>

Finnpanel 2010. TV-mittaritutkimus. Luettu ja tulostettu 9.9.2010.

<<http://www.finnpanel.fi/tulokset/tv/vuosi/share/viimeisin/>>

Hannila Päivi, Kyngäs Päivi 2008. Teemahaastattelu laadullisessa tutkimuksessa. Opinnäytetyö. Helsingin ammattikorkeakoulu Stadia.

Hirsijärvi Sirkka, Hurme Helena 2000. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Yliopistopaino, Helsinki.

Hirsijärvi Sirkka, Remes Pirkko, Sajavaara Paula 1997. Tutki ja kirjoita. Tammer-Paino Oy, Tampere.

Hirvilampi, Maija 2010. Oppimispäiväkirja 31.8.2009 – 5.2.2010

Honkakorpi Marja 2007. Uusien palvelujen tuotantoprosessi. Teoksessa Bertling Sirpa, Rantala Teija & Saksala Elina. Tuottajan työ. Edita Prima Oy. Helsinki, 37 – 41.

Houston Kathleen 2003, You want to do wath?!: 80 alternative career options. Trotman, Crimson Publishing.

Kaempfer Rick, Swanson John 2004. The radio producer's handbook. Allworth Press, Canada.

Kauhanen-Simanainen Anne 2001. Sisältöä verkkoon – mitä sisällöntuottajan pitää hallita. Vammalan Kirjapaino Oy, Vammala.

Karvo Matti 2002. Tuottajan työ kaupallisessa radiossa. Case Radio Nova. Opinnäytetyö. Taiteen ja viestinnän koulutusohjelma. Tornio.

Keskitalo, Marja 18.5.2009. Toimintatapauudistus. Tiedote. YLE Alueet.

Korhonen Tiia 2001. Radiotoimittajan työnkuva tulevaisuudessa. Kyselytutkimus Kainuun Radion toimittajille. Opinnäytetyö. Taiteen ja viestinnän koulutusohjelma. Tornio.

Kujala Tapio, Lahti Jari, Tamminen Heikki 1998. Radiotyön perusteet – johdatus suoran lähetyksen tekemiseen, Tammer-Paino Oy, Tampere.

Kyynäräinen Armi 2007. Journalistisen työn johtaminen. Teoksessa Bertling Sirpa, Rantala Teija & Saksala Elina. Tuottajan työ. Edita Prima Oy. Helsinki, 49 – 54.

Mattila Saila 2007. On air –tuottamisesta. Teoksessa Bertling Sirpa, Rantala Teija & Saksala Elina. Tuottajan työ. Edita Prima Oy. Helsinki, 30 – 33.

McLeish Robert 1999. Radio Production. Butterworth-Heineman, London.

Pulkinen J.P. 2007. Radio-ohjelmien tuottamisesta. Teoksessa Bertling Sirpa, Rantala Teija & Saksala Elina. Tuottajan työ. Edita Prima Oy. Helsinki, 28 – 29.

Ruokangas Perttu 2002. Internet radiotoimittajan työkaluna. Haastattelututkimus radiotoimittajien Internetin käytöstä. Opinnäytetyö. Taiteen ja viestinnän koulutusohjelma. Tornio.

Vilkkä Hanna, Airaksinen Tiina 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Tammi, Jyväskylä.

YLE Etelä-Savo 2010. Etelä-Savo. Luettu ja tulostettu 16.11.2010.

<<http://yle.fi/alueet/etela-savo/etela-savon-radio/>>

YLE 2010. YLE-kertomukset 2008. Luettu ja tulostettu 9.9.2010.

<<http://yle.fi/yleista/2008/yk/internetpalvelut.html>>

YLE Viestintä 2010a. Yleisradion historia. Luettu ja tulostettu 9.9.2010.

<<http://yle.fi/yleista/historia.shtml>>

YLE Viestintä 2010b. YLEn kanavat. Luettu ja tulostettu 9.9.2010.

<<http://yle.fi/yleista/kanavat.shtml>>

YLE Viestintä 2010c. Yleisradio Oy. Luettu ja tulostettu 9.9.2010.

<<http://yle.fi/yleista/lyhyesti.shtml>>

YLE Viestintä ja markkinointi 2010a. YLE Yhtiönä. Luettu ja tulostettu 9.9.2010.

<http://avoinyyle.fi/www/fi/avoin_Yle/25paikkakunnalla.php>

YLE Viestintä ja markkinointi 2010b. Yle yhtiönä. Luettu ja tulostettu 9.9.2010.

<http://avoinyyle.fi/www/fi/organisaatitietoa/ylen_strategia.php>

HAASTATTELURUNKO TUOTTAJILLE

Taustoittavat peruskysymykset: Nimi, ikä, koulutustausta, työhistoria.

Tuottajien teemat:

1. Vastuualueen / työnkuvan sisältämät tehtävät
2. Asema työyhteisössä
3. Suhtautuminen työhön
4. Tehtävien haastavuus
5. Työssä tarvittavat taidot / ominaisuudet
6. Tuottajaksi oppiminen / kehittyminen työssä

Apukysymyksinä haastatteluissa toimivat mm.

Onko tuottaja lähetystä vai tekijää varten?

Kuinka netin tuottaminen näkyy työssäsi?

Miten tuottaja pystyy elämään mahdollisen riittämättömyyden tunteen kanssa?

Missä koet onnistuneesi?

Palautteen antaminen

Missä ja miten tuottaja näkyy toimittajan arjessa?

HAASTATTELURUNKO TOIMITTAJILLE

Taustoittavat peruskysymykset: Nimi, ikä, koulutustausta, työhistoria.

Toimittajien teemat:

1. Käsitys tuottajien tehtävistä
2. Tuottajan asema työyhteisössä
3. Tuottajan vaikutus juontajan työhön
4. Tuottajalta vaadittavat taidot
5. Tuottaja – juontaja -yhteistyön luonne ja merkitys

Apukysymyksinä haastatteluissa toimivat mm.

Miten tuottajat onnistuvat työssään?

Onko tuottaja lähetystä vai tekijää varten?

Kuinka netin tuottamisessa on onnistuttu?

Millaista palautteen saaminen on YLE Etelä-Savon Radiossa?

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.